



# Väinö

VOIONMAAN OPISTO 2013





# Voionmaalla nostetaan malja raittiusliikkeelle – ja mille vaan

TEKSTI ALINA EK

**Voionmaata** harkitessa on syytä ottaa huomioon media-alan kosta elämäntyyli. Vaikka opiston perustaja Väinö Voionmaa oli fanaattinen raittiusmies, eikä hyväksynyt alkoholia missään muodossa, nykypäivän opisto ei häviä korkeakoulujen villille opiskelijaelämälle. Harvalla yliopistolla on aulassa oma publi ja baaritiski.

## Halloweenin vierailevia hahmoja

Voionmaan juhluvuosi käynnistyy heti lukukauden ensimmäisenä päivänä. Vaikka tahti pidetään koko syksyn ajan säännöllisenä, lokakuun lopulla juhlintavien Halloween-bileiden osallistujamäärä oli tänäkin vuonna suuri. Juhlakansaan lukeutuivat vierailevien luennoitsijoiden, **Dome Karukosken** ja **Ilkka Ruotsalaisen**, lisäksi muun muassa Jaska Jokunen, Hannibal Lecter ja joukko smurffeja. Pukukilpailun voittajaksi valittiin **Riku Ekman**, joka tavoitti Batmanista tutun Jokerin niin asullaan kuin rooliin eläytymiselläänkin.

Kunnon juhlien tavoin myös Voionmaan bileisiin kuuluu vapaan hengailun lisäksi oikeaa ohjelmaa. Halloweenin pyöräytti käyntiin **Hannaleena Kuhnan** tulishow, ja juhlasalissa esiintyvä bändi piti tunnelman katossa koko illan ajan. Musiikkitarjonnasta vastasi lisäksi **Djay Alex**, joka



tanssitti Spidermania, Pikku Myytä ja muita Voionmaalla harvemmin nähtyjä hahmoja yöhön asti.

## Itsenäisyyspäivän vastaanotto Voionmaan tapaan

Kenties odotetuimmat juhlat Voionmaalla ovat itsenäisyyspäivän tapaamisjuhlat, joihin kutsutaan nykyisten opiskelijoiden lisäksi kahden aiemman vuoden voionmaalaiset. Se on siis erinomainen tilaisuus tutustua aiempaan voionsukupolven rennoissa tunnelmissa.

- Hei hyvä homma, että teitä on täällä näin paljon! Kaikilla pitää olla sopivasti

hauskaa. Kenenkään ei kannata istua lumihangessa aamuun asti – se on huono homma, totesi rehtori **Pasi Salmikallio** juhlat käynnistävässä puheessaan.

Tervetuloilaisuuden lisäksi tapaamisjuhlien ohjelmaan kuului kaksi bändiä, joista toinen oli opiston oma **Blame the Hound**. Yhtyeiden välissä ja jälkeen juhlasalin valtasii jälleen Djay Alex, joka huolehti musiikkitarjonnasta valomerkkiin saakka. Ilta meni nopeasti uusien ja vanhojen opiskelijoiden vertaillen kokemuksiaan ja tutustuen toisiinsa. Jokaiselta entiseltä voionmaalaiselta sai saman vastauksen kun kysyi, miltä nyt tuntuu:





- On tänne aina kiva tulla uudestaan käymään.

### Daameja ja kavaljeereja Voionmaalla

Kevätlukukauden alussa Voionmaalla juhlietaan avec-juhlia, joihin kukin opiskelija saa tuoda juhlan nimen mukaisesti oman avecin. Pukukoodina on perinteisesti ollut miehillä puku ja naisilla iltapuku tai muu juhlava asu. Juhlailat ovat täynnä alansa (tulevia) huippunimiä ja toimittajia ja valokuvaajia pyörii ympärillä ikuistamassa illan tapahtumia. Avec-juhlia voidaankin hyvällä syyllä verrata Linnan juhliin; ainoa ero on se, että Voionmaalla meno on rennompaa ja hausempaa.

Avec-juhlat käynnistyivät näyttelijöiden tekemällä näytelmällä ja juhlasalissa oli mahdollista kuvata itsensä ja avecinsa oikeassa valokuvastudiossa. Ohjelmaan kuului myös karaoke, jonka avulla juhlijat vastasivat illan musiikkitarjonnasta itse.

Uusien kasvojen näkeminen muuten niin tiiviin porukan keskellä toi iloista vaihtelua Voionmaalle. Pubi oli täynnä pukeutumiseensa panostaneita juhlijointa, liian nopeasti tyhjentyneitä drinkkilaseja sekä uusia näkemyksiä ja mielipiteitä.

- Voionmaa vaikuttaa ihan v\*\*\*n vihertävältä, vaikka on talvimaisema! tiivistä näyttelijälinjalaisen **Elsa Pajasen** avec **Alfred**

**Leppänen** tunnelmiaan Voionmaan opistosta ulkopuolisen silmin.

Opiston nykyinen meno ja opiskelijoiden tapa päästää höyryjä ulos kuningas Alkoholin avulla olisivat taatusti olleet Väinö Voionmaalle yhtä suuri järkytys kuin nykyiselle voionmaalaiselle "nytkö jo!"-aikaan tuleva valomerkki tai oma peilikuva bileilyn jälkeisenä aamuna. ●



### Vinkkejä kemuista selviämiseen

Halutessasi juhlapaikalle tai juhlapaikalta pois, sano kuljettajalle mieluummin "Tampereelle, kiitos" kuin "TamPrella kitioos"

Nukahda mieluiten sisätiloihin, älä lumihankeen.

Yritä säilyttää kohtuus – juo vaikka välillä vettä.

Jos mahdollista, pese meikit/kasvomaalaukset/läikkyneet juomat/ yms. pois ennen nukkumaanmenoa. Aamulla olo on huomattavasti parempi.

Älä suunnittele savukranaatin heittämistä rehtorin huoneeseen – etenkin, jos rehtori seisoo takanasi.

Varaa lähelle täyttävää, helposti saatavilla olevaa ruokaa – kokkailu pikkutunneilla ei ole koskaan hyvä ajatus.



# Sisällysluettelo

- 2 Bileet Voitsin tyyliin
- 4 Sisällys, pääkirjoitus
- 6 Toimittajalinja
- 8 Radio- ja tv-linja
- 10 Elokuva- ja tv-linja
- 12 Dokumenttilinja
- 14 Elokuvanäyttelijälinja
- 16 Av-ammattilinja
- 17 Valokuvauksen ammattilinja
- 18 Valokuvauslinja
- 20 Valokuvasatua
- 21 Selviytymisopas
- 22 Linjatesti, pakina
- 24 Voitsin filosofit
- 26 Tulevaisuusgallup
- 27 San Marinao etsimässä
- 28 Kolumni  
Miten menee –gallup
- 29 Radiofestari
- 30 Vapaa-aika Voionmaalla
- 32 Voitsilaisten parisuhteet
- 33 Rantasauna
- 34 Novelli
- 35 Blame the Hound
- 36 Norppatoimittaja
- 38 Dome Karukoski ja muut vierailijat
- 40 Keittiön tati vaihtuu, Eväsretki yliopistolla
- 41 Skandinavian play-boy-kissa murisee
- 42 Viipuri-näyttely opistolla

"Harvalla yliopistolla on aulassa oma publi ja baaritiski."

Lisää Voitsin bileistä sivuilla 2-3

Sivuilla 6-19 löydät kaikki opiston linjat. Voit myös testata mille linjalle kuulut sivuilla 22-23

"Haluaisin työskennellä kulttuurialalla. Sen tarkemmin en vielä osaa sanoa."

Lue lisää nykyisten voitsilaisten tulevaisuuden suunnitelmista sivulta 26.

"Voionmaalla rupes kunnolla miettiin, että mitä sitä haluaa tehdä elämässä."

Toimittajamme haastatteli Voionmaan opiston käynnyttä **Kimmo Ohtosta**. Lisää Saimaan halki uineesta norppatoimittajasta sivuilla 36-37.

"Hei, onko niitä pillimehujia vielä jäljellä?"

Sivu 40: usein yliopiston eväsretkillä kuultua.

**Vastaava toimittaja**  
**Toimitussihteeri**  
**AD, taittovastaava**  
**Tuottajat**  
**Kuvatoimittajat**  
**Piirrokset**  
**Toimitus, tuottajat, valokuvat ja kuvatoimittajat**

**Pasi Salmikallio**  
**Hannu Sinisalo**  
**Manu Pärssinen**  
**Iiris Ollikainen ja Laura Vainio**  
**Antti Nieminen ja Heikki Kiiski**  
**Toivo Tonta, elokuva- ja tv-linja**  
**Voionmaan opiston lehtitoimittajalinja ja valokuvauslinja**

**Painopaikka**

**TAMMERPRINT, Tampere 2013**



## Kansikuvakilpailu

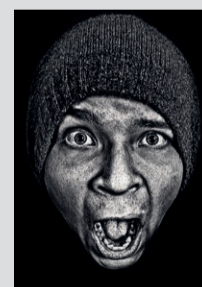
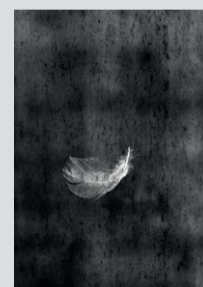


1. SIJA TANIA MUHONEN

"Kuvailin malliani **Amelieta** (Fondi Models) ja halusin samalla testata uutta käsialamaa. Kuvassa olevan huivin valitsin koska se on suosikki-muotitaloni Versacen tyylinen. Kuvan muokkasin myöhemmin sinisävyiseksi saman muotitalon kampanjan innoittamana. Valitsin kuvan kiisaan, sillä se on niin kansikuvamainen closeup ja siinä esiintyy kaunis ja esteettinen nainen."



2. SIJA TANIA MUHONEN



3. JAETTU SIJA JUSSI MUSTONEN JA PETRI ANTILA



# Mediaa metsän keskellä

TEKSTI PASI SALMIKALLIO, REHTORI

**Vuodenvaihteen** jälkeen opiskelijoiden katse hieman harhailee. Osa jää hetkeksi tuijottamaan tyhyyteen, vaikka aihe olisi kiinnostavampikin kuten vaikkapa uusien ideoiden keksiminen yhteiseen juttusarjaan.

Mikä minusta tulee isona –tuijotus on jumiutunut päälle.

Kun kysyy, niin vastaus on: "Juu, juu kyllä minä lähden opiskelemaan viestintää Voionmaan jälkeen, mutta en vielä ihan tarkasti tiedä mitä ja minne".

Tässä kannattaakin olla tarkkana, ettei käy kuten kiireiselle neiti X:lle Voionmaalta, joka kyllä muisti hakea yliopistoon informaatio-opintoihin, mutta vetäisi vahingossa ruksin teknologiapuolelle ja päätyi ensimmäiseksi vuodeksi ainoana humanistina aika insinööripainotteisiin opintoihin. Digitaalinen ääni ei tarkoita radiotoimittamista eikä 3D-animointi animaatioelokuvaa, minkä kaikki tietysti tietävätkin.

En kadehdi opiskelupaikkaa etsivää lukijaa, koska koulutuskenttä on lievästi kuvattuna sekava. Viestinnän ammattikorkeakoulujen valintakirjoon voi tutustua lukemalla 15 koulun kotisivut ja opetussuunnitelmat sekä kevennykseksi saman tien neljän yliopiston tarjonnan. Kaikki koulutukset ovat erilaisia ja niistä valmistuu vähän erilaisiin hommiin.

Osa Voionmaan opiston kevään opetuksesta on eri jatko-opintovaihtoehtojen vertailua ammattikorkeakoulujen ja yliopistojen välillä. Kun noin puolet lähtee opiston tekemän kyselyn mukaan Voionmaan jälkeen jatko-opintoihin ja useimmiten joko amkiin tai yliopistoon, niin valmennus ilmeisesti menee perille.

Reilu kolmannes lähtee Voionmaan jälkeen suoraan töihin ja useimmiten viestintäalalle. He ovat yleensä jo hieman varttuneempia työelämästä opistoon hakeutuvia aikuisia, monella on jo tullessaan joku alan tutkinto tai jopa työpaikka valmiina odottamassa.

Lukijaa ehkä kauhistuttaa ajatus asua kymmenen kuukautta metsän keskellä opiske-



lemassa mediaa. Sen täytyy olla hukkaan heitettyä ja kallista aikaa, kun kaikkien pitäisi valmistua nykyisin entistä nopeammin ja mennä töihin, miettivät monet.

Tutkimusten mukaan kansanopiston käyneet valmistuvat nopeammin jatko-opinnoissaan kuin muut.

Voionmaan jälkeen tiedät mitä haluat opiskella lisää, missä opiskelet sitä, minkä takia opiskelet ja mikä sinusta tulee isona. Ja toivottavasti, miten opiskelemaan pääsee.

Voit asua muuallakin, mutta se on kalliimpaa ja tutustut huonommin muihin 125-135 viestintäopiskelijaan. Se on sen tulevan verkoston alku. ●

## Toimituksen karvaiset kaverit



**Yläriivi** Toivo Tonta, Lotta Kinnunen, Alina Ek ja Lola, Laura Vainio, Hanna Tuulonen, Iiris Ollikainen, Antti Nieminen, Heikki Kiiski  
**Alarivi** Eeva Pajuniemi, Pia-Marie Rauhala, Marko Korhonen, Katariina Onnela, Milla Torniainen, Miitta Järvinen.

Kuvasta puuttuvat Tanja Seppälä ja Leni Mielty. Karvalakit kuvasi Antti Nieminen.

## Runokilpailun voittaja

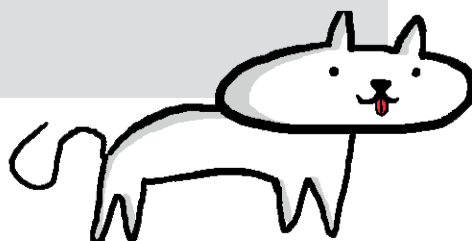
Raitoja hiuksiin

*tämä talvi, joka tulee  
se on kuin  
loputtomat käytävät sairaaloissa  
ääretön talvi, joka loppuu  
ei koskaan, mutta  
virus sammuu uskonpuutteeseen  
joskus voi nähdä  
valoa ilman puhdistusaineita  
silloin ehkä muistaa  
hätäilleensä turhaan  
pian valkoinen näyttää vihreältä  
ja kohta aurinko tekee  
raitoja hiuksiin*

Juha-Matti Halonen

## Väinö-kissa

on hieman yksinkertainen ja aina touhuamassa jotakin. Löydät hänet tämän lehden sivuilta, mutta muista: on epäkohteliasta tuijottaa!



# Tamperelaisen tulikoe toimittajille

MARJAANA JUUKOLA

TEKSTI KATARIINA ONNELA

**Kaksi** nuorta naista kävelee edestakaisin ruokakaupassa kannoillaan kuvia ottava valokuvaaja. Ihmiset väistävät katsahtaen kulmiensa alta siirtyen vaihtokaa pois tieltä.

Lehtitoimittajalinjalla opiskelevat **Pia-Marie Rauhala** ja **Alina Ek** ovat jutunteossa Tampereen keskustassa. Ostoskorin hinta nuorelle opiskelijapariskunnalle merkitään huolellisesti ylös.

Kauppa toisensa jälkeen tutkitaan ja kii-vaat pohdinnat kajahtavat välillä ilmoille naisten miettiessä oikeaa oluttökin hintaa tai sipsipussin valintaa.

- Toi on halvin! Huudahtavat kumpikin vuorotellen.

## Näkökulmia opiskelijan ostoskoriin

Hintavertailu on osa laajempaa kaupunkilehti Tamperelaiseen tehtävää juttusarjaa. Jännittyneet Voionmaan lehtitoimittajat tapasivat Tamperelaisen päätoimittaja **Sakari Nupposen** sopiakseen hänen ja rehtori **Pasi Salmikallion** kanssa keväällä julkaistavasta sarjasta. Seurasii villiä ideointia. Oli jopa lähellä, ettei joku opiskelijoista lähtenyt haastamaan riitaa nakkioskille jutunteon nimissä.



Alina, Pia-Marie ja lehtitoimittajan työvälineet.

Juttusarjan teemaksi sovittiin erilaiset palvelujutut. Pia-Marien ja Alinan aiheeksi valikoitui hieman tavanomaisuudesta poikkeavan ostoskorivertailun tekeminen. Pia-Marie kertoo jutunteon alkaneen näkökulman valinnasta ja toteutuksen pohdinnasta.

Lisäksi kuvituksen miettiminen vei oman aikansa, vaikka toteutus tapahtuikin yhdessä valokuvaajan kanssa.

Voiko lehtijuttua tehdessä tulla ongelmia? Tätä eivät kumpikaan, Pia-Marie tai Alina, tulleet ajatelleeksi. Kauppiaan otettua toimittajan alut puhutte- luunsa tuli yllättäen tarvetta tuumaustauolle. Pia-Marielle ja Alinalle selvisi, etteivät läheskään kaikki ilahdu toimittajien visiitistä. Neuvottelujen jälkeen hintojen vertailu lehteen sai jatkoa, mutta uudenlainen lähestymistapa oli tarpeen. Kantapään kautta saatu oppi auttoi ja loppupäivä sujui ilman ylimääräisiä yllätyksiä.

- Tulevaisuus on auki ja edessä.

Tampereella asuva Pia-Marie kertoo päätyneensä Voionmaalle, koska haluaa oppia toimittajan työtä nimenomaan käytännön tasolla.

## Opiskelua nyt ja tulevaisuudessa

Tampereella asuva Pia-Marie kertoo päätyneensä Voionmaalle, koska haluaa oppia toimittajan työtä nimenomaan käytännön tasolla.

- Olin positiivisesti yllättyneet, miten paljon oikeita juttuja täällä tehdään.

Parasta koulussa onkin ollut juuri kentälle pääseminen. Lehtitoimittajat tekevät kymmenen kuukauden opiskelun aikana kaksi opiston omaa lehteä, Voionmaa tänään ja Väinön. Lisäksi lehtitoimittajalinjalaisille on tarjolla muita erilaisia lehtiprojekteja, vierailevia opettajia ja yliopisto-opintoja. Kirjoittamisen lisäksi Pia-Marie kiittelee valokuvauksen kurssia Photoshop-työkaluineen hyvin mielenkiintoiseksi.

Pia-Marie pitää lehtitoimittajalinjaa hyvänä väylänä jatko-opinnoille. Hänen omat

The clipping shows a group of young people, the student journalism team, gathered around a table with newspapers. The main article is titled "Lähtölaukaus kajahtaa Voionmaalta" and discusses the start of a journalism course. Other smaller articles are visible, including one about a poker tournament and another about a student council election.

Voionmaalaisten juttusarjan aloittava esittely julkaistiin 9.1.2013.



Lehtitoimittajien pitämässä palaverissa ei piiskaa säästellä. Kuvassa vas. Iiris Ollikainen, Hanna Tuulonen, Pia-Marie Rauhala, Miitta Järvinen, Toivo Tonta, Marko Korhonen, Katariina Onnela, Eeva Pajuniemi ja Heikki Kiiski.

tulevaisuudensuunnitelmansa ovat vielä avoinna, mutta journalistiikan ja viestinnän opinnot yliopistossa kiinnostavat.

- Tulevaisuus on auki ja edessä, Pia-Marie huudahtaa hymyillen.

Linjaa hän suosittelee journalismista kiinnostuneille ja kannustaa tulevia opiskelijoita rohkeuteen.

- Ole aktiivinen, uskalla mokata, äläkä ole liian perfektionisti.

### Muistiinpanoista lehtijutuksi

Viisi kauppakassia myöhemmin Pia-Marien ja Alinan työ on tältä osin ohi. Ennen kuin juttu julkaistaan Tamperelaisessa heillä on kuitenkin edessään toisenlainen urakka, hyvän otsikon keksiminen, kuvien valinta ja kuvatekstien kirjoittaminen sekä tietysti itse jutun kokoaminen. Ensimmäisen oman lehtijutun näkeminen sanomalehdessä hämmöittää jo edessä ja sitä tehdessä opitut asiat otetaan onkeen seuraavaa kertaa varten. ●

# VOI2.FI

Voionmaan opiston omasta nettilehdestä voi lukea, kuunnella ja katsella opiskelijoiden tekemiä töitä. Uuden toimittajalinjojen ideoiman ulkoasun myötä juttuja on entistä helpompi selata. Nettilehdestä löytyy luettavaksi myös opiskelijoiden kirjoittamia blogeja.



## Päätoimittajan opissa

Lehtitoimittajalinjan erottaa muista Voionmaan opiston linjoista Tampereen yliopiston journalistiikan ja viestinnän perusopinnot. 25 opintopisteen kokonaisuus pitää sisällään paljon painavaa asiaa valmentaa linjalaisia tulevaisuuteen. Suurin osa lehtitoimittajalinjalla opiskelevista toivoo saavansa opiskelupaikan yliopistosta ja eritoten keväällä opintojen painopiste on pääsykoevalmennuksessa.

Teorian vastapainoksi vierailevat opettajat kuten Lapin Kansan päätoimittaja **Matti Posio** ja Aamulehden kulttuuritoimituksessa pitkän uran tehnyt **Maija-Katriina Tuominen**, antavat vinkkejä, opastusta ja kritiikkiä toimittajan ammattista haaveille.

Lehtitoimittajalinjalaiset kirjoittavat Tamperelaisen lisäksi juttusarjaa Nokian Uutisiin ja toimittavat opiston omaa nettilehteä. Voionmaa tänään ja Väinö lehdet antavat myös realistista kuvaa käytännön lehtityöstä.



Arttu Lahtinen vetää juontonsa asenteella.

## Hyvä tiimi, rento meininki

TEKSTI PIA-MARIE RAUHALA  
KUVAT ANTTI NIEMINEN

**Radiotaloon** tulee syvä hiljaisuus, ja studion väki pidättää hengitystään. Kuluu pari sekuntia, ja lähetys kajahtaa käyntiin Radio Palan uutistunnarilla.

Uutisten jälkeen alkaa varsinainen show ja on tiukkojen kysymysten aika. Mitä jos joulua ei olisi? Kuinka ateisti viettää joulua? Mistä idea pikkujouluista on lähtenyt? Millaista on viettää joulu pukin hommissa?

Näihin aiheisiin saadaan syvällisiä vastauksia, kun radio- ja tv-linjan opiskelija **Arttu Lahtinen** viettää kaksituntisen kuulijoiden parissa suorassa lähetyksessä. 20-vuotias Arttu on tullut Voionmaalle armeijan jälkeen, kiinnostuksenaan radioalan jatko-opinnot. Tänäkin kyseessä on opiskelijoiden oman radiokanavan joululähetys.

### Kolme päivää hektistä hullunmyllyä

Vietetään joulukuun loppua, ja ryhmä opiskelijoita tähdittää omia suorja lähetystönsä, jotka kuuluvat joka päivä Voionmaan opiston yleisissä tiloissa. Ja koska joulun aika on käsillä, lähetysten aihe on helposti arvattavissa. Kolmen päivän aikana käydään läpi joulun perinteet, joulun kaupallisuus ja asiaa jouluttomasta joulusta. Jokainen yhden-toista hengen porukasta pääsee vuorollaan ääneen, ja monelta radiotyö näyttää sujuvan jo rutiinimaisesti.

Suorien lähetysten valmisteluun ja tekoon on varattu aikaa kaksi viikkoa. Opiskelijat on jaettu uutis- ja urheilutoimitukseen sekä juontopareihin, jotka vuorottelevat studioissa. Arttu juontaa kolmena päivänä

aamukuuden ja kahden välillä, joka päivä kahden tunnin sessioina. Kiire ei kuitenkaan tunnu häntä stressaavan, vaikka ihmiset juoksevat ympäriinsä ja kailottavat joka suuntaan.

- En ole koskaan ymmärtänyt ihmisiä, jotka jännittävät liikaa. Kun ottaa relasti, niin kaikki menee jepa.

**"Kun ottaa relasti, niin kaikki menee jepa"**

Samoin Arttu ajattelee radiossa puhumisesta. Valmistautuminen suoriin lähetystöihin kului mu-

siikin valitsemisen ja feidien tekemisen parissa, mutta stressiä hän ei ottanut.

- Aiheet ovat etukäteen sovittuja, mutta muuten koko homma on improvisaatiota ja rentoa jutustelua joulunvietosta.

Ja sen kyllä huomaa. Arttu, joka kuvailee itseään yliekstrovertiksi ja välittäväksi ihmiseksi, on elementissään radiossa. Kun kamera pyrkii vangitsemaan Artun olemuksen, päähenkilö vain hymyilee ja pooseeraa mitä ihmeellisimmässä asennoissa.

### Uutistyötä ajan hermolla

Puolivälissä Artun lähetystä tulee lyhyiden uutisten vuoro. Uutis- ja urheilutoimitukset vastaavat jatkuvasta uutistyöstä ja ryntäävät studioon aina tasatunnein ker-



### RADIO PALA

- Opiskelijoiden tuottama radiokanava
- Koostuu juonnoista, haastatteluista ja musiikista
- Kuuluu Voionmaan opistolla keskiviikkoisin klo 8-9
- Kuunneltavissa netissä osoitteessa <http://vonet.tv:8000/>







Ohjaajat Ella ja Markus neuvovat Pepille miten käyttää kompassia, jotta se näyttää hyvältä kuvassa.

# Juhlasali muuttui aavaksi mereksi

TEKSTI KATARIINA ONNELA  
KUVAT HEIKKI KIISKI

**Puisella** lautalla istuu kaunis nainen. Vesi aaltoilee tuulenvireen mukana ja sakea savu leijuu taustalla. Kuuluu ohjaaja Ella Välimäen ääni:

- Kamera, musiikki!

Voionmaan opiston juhlasali on muuttunut musiikkivideon kuvausten näyttämöksi. Elokuva- ja tv-linjan opiskelijat ovat saaneet tehtäväkseen nousevan tähden, Peppi Polvianderin, ensimmäisen musiikkivideon.

### Teoria ja käytäntö törmäyskurssilla

Vain kaksi viikkoa aiemmin ryhmä oli koolla ideoimassa videota. Opettaja ja musiikkivideoiden tekemisen konkari **Markus Nieminen** johti aivoriittä. Ilmoille heitettiin monenlaisia ajatuksia sulavasta jääveistoksesta, aavikosta ja merenneidoista. Vileimmissä ideoissa käytäntö tuli nopeasti toteutuksen esteeksi. Vesi ja vene oli kuitenkin ryhmän mielessä jo alusta lähtien, eikä yrityksistä huolimatta hyvää alkupepärisideaa syrjäytetty.

- Jos biisissä soudetaan, niin videossa ei jumalauta soudeta! kommentoi Markus, mutta siitä huolimatta hän totesi ajatuksen toimivan.

Työryhmä päätyi lavastamaan koulun juhlasaliin lautan merellä. Toiseen kohtaukseen he päättivät etsiä lähimaastosta kuvauksiin sopivan kallion. Idean muotou-

duttua lopulliseksi tuli työnjaon aika. Ella istahti Markuksen viereen ohjaajantuolille ja muutkin työt jaettiin hyvässä yhteisymmärryksessä.

- Pienellä porukalla tehdessä roolit eivät ole kiveen kirjoitettuja, vaan kaikki tekevät ja auttavat mitä omilta töiltään ehtivät, Ella kertoo.

### Viime hetken yllätys

Ellalle Voionmaa oli jo entisestään tuttu paikka. Hän kävi opistolla elokuvanäyttelijälinjan ja kiinnostui sen jälkeen tapahtumista myös kameran toisella puolella. Ella kiinnostui musiikkivideon ohjaamisesta, koska se kuulosti jännältä hommalta. Ohjaajan työtä Ella kuvailee päätösten tekemiseksi. Se on vaihtoehtojen punnitsemista ja niistä parhaiden valitsemista.

Aivan ongelmitta ei Ellan ohjaajanpesti sujunut. Talvi yllätti kuvausryhmän ja jäätävän viiman sekä kovan pakkasen

vuoksi käsikirjoitus piti muokata nopeassa aikataulussa uusiksi. Kalliokiipeily vaihtui kokonaan juhlasalissa kuvattavaan lautalla ajelehtimiseen.

Ella kertoo, ettei ehtinyt tilanteessa epäillä, piti vain selviytyä ja tehdä. Lopulta lau-



Ohjaaja ennen h-hetkeä.



Musiikkivideon kuvauksissa kovin sutina tapahtuu taustalla.

tan, merta jäljittelevän altaan ja monien muiden yksityiskohtien valmistuttua oli aika aloittaa kuvaaminen.

### Kamera käy!

Kaksipäiväinen, tiivis kuvausviikonloppu alkaa säädöillä ja testailuilla. Työnjako on kaikille selvä ja ohjaajat hääräävät koordinoimassa tekemisiä. Keskusteluja käydään ja päätöksiä tehdään puvustuksesta aaltojen määrään. Ella nousee myös lautalle harjoittelemaan artistille suunniteltua koreografiaa. Pitkä päivä on vasta alussa.

Kuvaaminen jatkuu yömyöhään ja seuraavana aamuna kuvaaja **Juhana Sarkki** tiivistää koko tiimin tunnelmat.

- Kun saisi tän väsymyksen pois, sitä on tullut jo immuuniksi kahville.

Ella ja Juhana käyvät yhdessä läpi päivän kuvausjärjestelyt ja pitävät huolen, ettei mitään oleellista jää kuvaamatta.

Pitkän päivän päätteeksi kaikki kuvat on saatu purkkiin. Artisti kehuu ensikertalaista ohjaajaa hyvästä suorituksesta ja selkeistä ohjeistuksista. Uupuneet musiikkivideontekijät painavat päänsä ansaitusti tyynyyn. Tiivis ja hektinen kuvausviikonloppu on ohi ja edessä lavasteiden purkaminen. Videon editoimista Ella seurasi sivusta kommentoiden, mutta antaen kuitenkin työrauhan leikkaajalle.

Puinen lautta on hieno, mutta epämukava istua. Varsinkin, kun siinä pitää istua kaksi päivää. Vesi on kylmää, pilvet harsoa ja koko sali on täynnä tehosteusvaa. Kaikki tämä on saatu näyttämään valmiilla videolla herkältä ja tunnelmalliselta.

ta. Videota katsoessa ei tule kertaakaan mieleen, että se on kuvattu Voionmaan opiston juhlasalissa. Itse rakennettu lautta näyttää juuri oikeanlaiselta ja yksityiskohdat mietityiltä. Elokuva- ja tv-linjalaiset ovat tehneet ihmeitä ja ansaitsevat urakastaan aplodit. ●



### Opetusta latuasta tyveen

Elokuva- ja tv-linja on osa Voionmaan elokuvakoulua. Perinteisestä opetustyylistä poiketen linja yhdistää opetuksessa vahvasti teorian ja käytännön. Opetusmetodi on haastava ja vaatii pienryhmäopetusta, mutta antaa hyvin valmiuksia jatko-opintoihin.

Syksyllä heti lyhyen perusopetusjakson jälkeen alkaa ensimmäinen videotyön kurssi. Opiskelijat tekevät kurssilla ryhmätyönä joko fiktiivisen lyhytelokuvan, dokumentin tai musiikkivideon. Harjoitustyöt tehdään yhteistyössä elokuvanäyttelijälinjalla opiskelevien kanssa. Tietotaitoaan käy linjan omien opettajien lisäksi jakamassa alalla työskenteleviä ammattilaisia, kuten ohjaajat Dome Karukoski ja Juho Kuosmanen.

Kymmenen kuukauden linjalla opetuksen painotus on käytännön työn lisäksi sisältötekijöissä. Linjan tähtäimenä on tarjota opiskelijoille elokuva- ja tv-ilmaisun perushallinta. Lopputyövaiheessa jokainen linjalla opiskeleva suuntautuu ohjaukseen, äänittämiseen, käsikirjoittamiseen, valaisuun, leikkaukseen tai tuottamiseen.

Linjalla opiskelevista 2/3 hakee jatko-opintoihin ammattikorkeakouluihin. Myös Aalto-yliopistoon ja toisen asteen av-koulutukseen on hakeutunut opiskelijoita elokuva- ja tv-linjalta. Osa myös työllistyy suoraan linjan jälkeen erilaisiin projekteihin.



## Työvälineenä huumorintaju

TEKSTI TANJA SEPPÄLÄ

**Vihreä takki, tumma polkkatukka ja salaperäinen, mutta hieman väsynyt olemus, joka astelee hitaasti kohti haastattelupaikkaa. Voiko tästä ulkoasusta ja ensivaikutelmasta päätellä, mitä tämä hiljaisen ja ujon oloinen opiskelija pian kertoo?**

Olen ehkä hieman väsynyt, tulin juuri Pää kii-yhtyeen keikalta, missä olin tekemässä dokumenttia. Materiaalia tuli jälleen useita tunteja. Niiden editointi tulee olemaan haasteellista, toteaa **Juho Äijö** syvän huokauksen kera.

Dokumenttilinjalainen Juho ei ole katunut tuloaan Voionmaan opistolle. Koulutus on pääosin vastannut hänen odotuksiaan. Dokumenttielokuvien maailma on raottanut salaperäistä verhoaan ja saanut Juhon mukaansa. Rennonoloinen 23-vuotias nuori mies tietää, mitä elämältään haluaa.

Tykkään ottaa asioista selvää. Olen kiinnostunut informaatiosta ja sen käyttämi-

sestä. Haluan saada vastaukset mieltäni askarruttaviin kysymyksiin. Luulisin, että tästä johtuen minulla on asioista hyvin vahvat mielipiteet. Tämä piirteeni ei aina miellytä kaikkia ihmisiä, mutta sellainen minä olen, enkä pyytele sitä anteeksi.

Ikaalisista lähtöisin oleva Juho asuu Tampereella, jossa viihtyy hyvin. Musiikin tuottaminen on lähellä hänen sydäntään. Juho itse soittaa sekä kitaraa että bassoa ja tarvittaessa myös koskettimia. Syksyllä käynnistynyt musiikillinen dokumenttiprojekti on vienyt suuren osan Juhon ajasta.

### Pää kii

Jokainen opiskelija toteuttaa oman dokumenttihankeensa osana opiskelua. Juholle ei tuottanut ongelmia keksiä, mikä se hanke olisi.

Sellainen minä olen, enkä pyytele sitä anteeksi.

- Olen aina ollut kiinnostunut sekä musiikista että elokuvien tekemisestä. Miksi ei siis yhdistää kahta itselleen tärkeää asiaa? Siitä lähti idea toteuttaa dokumentti bändistä nimeltään Pää kii.

Kyseessä on punkrockyhtye, joka on ottanut vaikutteita aina 1970-luvun punk-ajoilta asti. Bändi pyrkii tuomaan esil-

le yhteiskunnallisia epäkohtia, jotka ovat erittäin vahvasti mielipiteellisiä ja kerrotaan sanoituksissa kaunistelematta. Bändin jäsenet ovat helsinkiläisiä, yhtä turkulaista vahvistusta lukuun ottamatta. Juho on haastatellut bändiä dokumenttia varten lukuisia kertoja ja kiertänyt bändin mukana keikoilla. Tutuksi ovat tulleet keikkamatkat, itse keikat ja takahuoneetkin.

Tunnelma keikoilla on sanoinkuvaamattoman mahtava. Kenttätyön parasta antia on se, että koskaan ei voi tietää mitä seuraavaksi tapahtuu! Kaikkeen on vain sopeuduttava ja parhaimmat eväät siihen antaa huumorintaju, jota ilman ainakaan tästä dokumentista ei selviäisi kunnialla.

Dokumentin tekeminen on ollut haasteellista ja tulee olemaan sitä vielä jatkossakin. Juho panostaa siihen kuitenkin kaikkensa. Sen parissa menee niin iltoja kuin öitäkin ja matkustaminen bändin kanssa vaatii toisinaan veronsa. Tavoitteena on hioa dokumentti täydelliseksi kokonaisuudeksi, jotta se voisi loistaa lopputyönä. Juho uskoo täyttävänsä ne odotukset, joita linjan opettaja **Tapio Kivirinta** on asettanut.

Edessä on vielä paljon työtä ennen kuin nähdään valmis dokumentti bändistä Pää kii. Materiaalin keräämistä, editointia ja ko-

Editointi on erittäin  
haastavaa ja voi  
viedä useita päiviä.

LAURA SALO



konaisuuden suunnittelua, mutta lopputulos tulee varmasti olemaan sen arvoinen. Jännityksellä odotamme, kun kesän kynnyksellä pääsemme näkemään lopullisen tuloksen. Juho Äijö tuli Voionmaan opistolle, jotta saisi tietää kuinka dokumenttielokuvia tehdään ja nyt hän on keskeillä omaa suurta musiikkidokumenttia. ●

KAISA NIEMI



Anna-Maija Heinonen ja Marianne Lehtonen eivät anna keskittymisen herpaantua kuvaustilanteessa.

# Täältä tullaan...

## LVI-24H

### Päivystävä putkimies

#### YLLÄTTÄVÄ PUTKIONGELMA? Ratkaisu löytyy täältä!

puh. 050 595 3639  
[www.lvi-24h.fi](http://www.lvi-24h.fi)



### Tosielämän taltiointia

Ensimmäiset kolme kuukautta dokumenttikoulutus järjestetään yhdessä elokuva- ja tv-linjan kanssa. Silloin perehdytään elokuvamaailmaan, mikä sisältää perusevää äänityksen ja valaisun kautta leikkaukseen ja tuotantoon. Perusjakson jälkeen suuntaudutaan alakohtaisiin opintoihin, joita opiskelijat aina kovasti odottavatkin.

Dokumenttilinjan opettajana toimii ohjaaja-tuottaja, näyttötutkintomestari Tapio Kivirinta. Hän perehdyttää opiskelijat syvemmälle dokumenttielokuvien maailmaan. Koulutuksen tavoitteena on, että jokainen osaisi opistovuoden jälkeen itsenäisesti tehdä piendokumentteja. Tämän vuoksi opetus on hyvin tuotantokeskeistä ja käytännönläheistä. Koulutus antaa erittäin hyvät valmiudet myös alan jatko-opintoihin.

Linjalla keskitytään pääasiassa tv-dokumentteihin, mutta dokumentaarinen valokuvauskin on tärkeässä roolissa. Muita keskeisiä oppisisältöjä ovat elokuva- ja tv-dramaturgia, dokumentin käsikirjoittaminen, elokuva- ja tv-ilmaisuus, ohjaus, kuvaus, äänitys, leikkaus ja tuotanto. Siinä on paljon sisäistämistä kymmenen kuukauden aikana, mutta tämän jälkeen on dokumentin tekeminen huomattavasti helpompaa. Voionmaan opiston audiovisuaaliset laitteet ovat ammattitasoa, mikä tekee työskentelystä vaativampaa.

Joka lukuvuoden lopussa on suuren suosion saavuttanut elokuvagaala, jossa huomioidaan parhaat tuotokset ja valitaan vuoden dokumenttielokuva. Toisinaan parhaat lopputyöt ovat päässeet esitykseen valtakunnallisiin tai alueellisiin tv-kanaviin, mikä todellakin antaa opiskelijoille lisämotivaatiota tehdä parhaansa.



# Poika joka lauloi

TEKSTI LAURA VAINIO  
KUVAT JANNE YLITALO

**Pubiin** kerääntyvän yleisön korviin kaikuu vaimeasti eri sävyisten äänen laulama äänenavaus. Odottava tunnelma tiivistyy pimenevässä talvi-illassa. Joku luikahtaa salista pois pingottunut ilme kasvoillaan. Muutamat juttelevat yleisön joukossa istuville kavereilleen huoleton ilme kasvoillaan, mutta näpeltävät nihkeillä sormilla paitansa helmaa. Yksi käy hakemassa lisää kahvia ruokalasta ja kiiruhtaa ulos savukkeelle hakemaan esiintymiseensä tunnetta.

Suurin osa heistä, niin myös **Samuli Heikura**, on keskittynyt kohta koittavaan kolme minuuttiseen aamusta asti. Tänäpäin on Voionmaan opiston näyttelijälinjalaisten näytön paikka, jokavuotuisen laulemailta.

## Esirippu aukeaa

Laulupaja on kestänyt monta hermostuttavaa viikkoa, ja näyttelijälinjalaiset ovat hioneet itse valitsemaansa kappaletta tunnetilojen kautta. Kaikki 24 tunnelmaltaan erilaista laulua kuullaan tänä iltana. Punaisen esiripun takaa kuuluu hermostunutta askellusta.

Illan aikana laulujen tunnelma vaihtelee puhtaasta elämänilosta vaihtelee puhtaasta elämänilosta haikeuteen ja surumielisyyteen.

– Jos sopii, että teet tän haastattelun vasta esityksen jälkeen, Samuli pyytää hieman käheällä äänellä.

Jännittäkö? Sitä ei tarvitse edes kysyä. Paineen alla työskentely on kuitenkin tuttua hommaa näyttelijälinjalaisille, ja tunnelmia tiedusteltaessa moni ilmoittaa pienen jännityksen vain piristävän. Samuli vetäytyy rauhoittumaan ennen esitystään. Ystävän avulla valittu legendaarisen Kasevan kappale Tyhjää vaatii epäilemättä hetken aikaa tunnetilan hakua.

## Duurista molliin

Illan aikana laulujen tunnelma vaihtelee puhtaasta elämänilosta haikeuteen ja surumielisyyteen. Pohjavire on kuitenkin toiveikas, pilkettä silmäkulmassa vilahtelee toisissa kappaleissa enemmän kuin toisissa.

Näyttelijöiden silmistä tavoittaa monenlaisia sielunmaiseimia. Joidenkin esityksissä nämä sisäiset maailmat kosketavat kuulijaa, toisilla tunnetila ei aivan välity yleisöön asti. Laulemaillan tunnelma säilyy kuitenkin tiiviinä viimeiseenkin nuottiin saakka, ja jokainen esitys kirvoittaa yleisöltä paitsi raikuvia aplodeja, myös hersyvää naurua tai muutaman kyy-

neleen silmäkulmaan. Tunnetilan löytäminen omaan esitykseen oli Samulille helppoa, mutta laulutekniikan eteen hän on tehnyt töitä monta kuukautta. Kuka tahansa voi Samulin mukaan oppia laulamaan.

– Lauloin äsken ensimmäistä kertaa yleisölle. Menin yleisön eteen ehkä hieman liian itsevarmana ja se kostautui. Ääni meni rikki ja unohtui sanoja.

– Haluaisin tehdä näyttelijän töitä sekä lavalla että elokuvissa, Teatterikorkeakouluun on tarkoitus hakea. Olen miettinyt myös ohjaajan hommia. En välttämättä mieluiten tekisi kauhean kaupallisia elokuvia. Tärkeää elokuvanteossa on, että tekijätiimi on hyvä ja on samanlaisia ajatuksia, olisikin hienoa koota omatoimisesti joku porukka.

## Minne kulkisin?

Näyttelijästä suurilta tuntuvat virheet eivät näy ulkopuoliselle. Tivatessani Samulilta lisää itsearviota, puhe kääntyy ennemmin omiin heikkouksiin kuin vahvuuksiin. Tulevaisuuden suunnitelmia kysyttäessä miehen silmät pyörähtävät mielteliäästi kattoa kohti.

Harvasanainen nuori näyttelijä jatkaa kohti esityksillään jälkeistä näyttelijöiden yhteistä juhlahumua. Kuten hän esityksessään lauloi, omien jalkojensa kannattamana. ●

*Samuli Heikura kertoo elävänsä taiteen vuoksi.*

## Näyttelijälinja on glamourista kaukana

Aamulenkkejä, epämukavia kuvausaikatauluja ja kovaa kritiikkiä, niistä on näyttelijälinja tehty. Ainakin melkein. Mukaan mahtuu lisäksi vierailevia opettajia, harjoitusmielessä tehtäviä lyhytelokuvia, monologiensa puurtamista, improvisaatiota, kuunnelmien tekemistä ja teatterihistoriaa. Linjalla harjoitetaan erityisesti näyttelijän työssään tarvitsemia taitoaineita kuten keuhonhuoltoa, tanssia, akrobatiaa, improvisaatiota sekä laulu- ja puheilmiasua. Vuoden aikana tulevat tutuiksi niin lava- kuin elokuvailmaisukin sekä teatterimaailman suuret nimet Brechtistä Staninslavskiin. Koko lystiä varten on opiskelissa käytössä edesmenneen Rauni Mollbergin 2000 vaa-  
vasto.

Elokuvanäyttelijäkoulutus toteutetaan yhteistyössä Teatterikorkeakoulun avoimen yliopiston kanssa. Ahkera opiskelija saa siis tasukuun tulevia opintoja varten yhteensä 52 opintopistettä.



Laulelmailtaa juonsivat itsekin näyttelijäopiskelijat Onni Vakkuri ja Elsa Pajanen.



Rosa Autio oli hakenut esitykseensä voimakasta tunnetta.

## DEMARI NUORET

Tule tekemään maailmasta parempi!  
[www.demarinuoret.fi](http://www.demarinuoret.fi)



**TSL**  
Työväen Sivistysliitto

- Kouluttaa
- Tukee koulutus- ja kerhotoimintaa
- Järjestää keskustelutilaisuuksia
- Julkaisee kirjoja ja oppimateriaaleja

Lue lisää kotisivuiltamme

[www.tsl.fi](http://www.tsl.fi) • 020 745 7600

# Ei harjoituksia, vaan kunnan duunia

TEKSTI LOTTA KINNUNEN  
KUVAT HEIKKI KIISKI

**Voionmaalla** voi opiskella audiovisuaalisen viestinnän ammattitutkinnon, mikä kestää opiskelijan suorituksista riippuen vähintään puolitoista vuotta. Tutkinto suoritetaan näyttöinä ja opiskelija valmistuu kuvaajaksi, editoijaksi tai tuottajaksi.

Opintoihin kuuluvat mm. opiskelijoiden henkilökohtaiset työharjoittelut ja työjaksot sekä näyttöprosessi. Opintojen alussa jokaiselle opiskelijalle tehdään tasokartoituksen perusteella henkilökohtainen opiskeluohjelma.

**Antti Kankaanpää** on käynyt elokuva- ja tv-linjan, ja nyt hän suorittaa parhaillaan av-koulutusta.

-Etv- ja av-linjojen ero on siinä, että etv:llä tehdään paljon harjoituksia, av-linjalla taas oikeita töitä asiakkaille, kertoo Kankaanpää kahden linjan eroista. Hänen mukaansa av-linjalla ei ole paljon opetusta, vaan enemmän itsenäistä työtä.

Av-linjalaisten projektit eivät tunne yhdeksästä viiteen työvuoroja. Kankaanpään mukaan tällä linjalla ei pärjää, jos pelkää erilaisia työaikoja. Hommia saa tehdä usein öisin ja viikonloppuisin, ja ne työt täytyy saada tehtyä valittamatta.

Audiovisuaalisen viestinnän opetus tapahtuu pääasiassa oikeissa av-alan työtilanteissa. Koulutuksen aikana näitä tilanteita tarjoavat tilaajalähtöiset elokuva-, tv- ja videotuotannot ja tietysti opiskelijoiden omat työharjoittelut sekä työjaksot. Kankaanpään mielestä erilaiset työt ovatkin yksi parhaimmista asioista av-linjalla. Ensimmäinen isompi projekti, johon Kankaanpää osallistui, oli Mustang-video. Se esitettiin MTV3 Max -kanavalla.

Av-linjalle pääsee opiskelijan suorittama Voionmaan opiston elokuva- ja tv- tai dokumenttilinjan opinnot tai suorittamalla vastaavat perusopinnot jollain muulla tavalla. Av-linjalle pääsee haastattelun ja hakemuksen sekä aikaisemman koulumenestyksen tai työssä hankitun osaamisen perusteella. Etv-linjan jälkeen Kankaanpää ei edes hakenut muualle. Av-linjan jälkeen hän aikoo astua oikeaan työmaailmaan.

-Tyhmintä av-linjassa on se, että vaikka me ollaan kaikki tässä niin hyviä, me ei saada silti rahaa näiden hommien tekemisestä.

Kankaanpää on saanut Voitsilta "elämäni-ikäisiä ystäviä", ja uudet ystävät ovatkin mielenkiintoisen työn lisäksi Kankaanpään mielestä toinen paras juttu Voionmaalla vietettynä aikana. Linjalla ei ole väliä, kaikki ovat kaikkien kavereita.

Seuraava av-ammattitutkintolinja alkaa elokuussa 2014. ●



Antti kertoo iloisesti opiskelunsa kohokohdista ja suurista onnistumisista.



Av-linjalla ei tunneta toimistotyöaikoja, vaan hommia tehdään kellonajasta riippumatta.





# Opiskelijasta ammattilaiseksi



Vuonna 2012 valmistuneiden VAT-opiskelijoiden tekemä luokkakuva.

## Näin pääset VAT-koulutukseen:

- Suorita valokuvauksen perusteet joko Voionmaalla tai jossain muualla
- Lähetä Voitsille hakemus, joka vakuuttaa opettajat
- Tule haastatteluun ja anna itsesi loistokas kuva haastatteliijoille

Hyvä hakemus, entinen koulu- tai työmenestys ja onnistunut haastattelu takaavat siis halukkaille paikan Voionmaan opiston opiskelijana.

TEKSTI LOTTA KINNUNEN

**Valokuvaajan** ammattitutkintokoulutuksen suorittaneita voi sanoa valokuvauksen konkareiksi. He ovat suorittaneet ensin vuoden mittaisen valokuvauksen kansanopistolinjan Voionmaalla tai sitten perusopinnot muualla. Tämän jälkeen he pääsevät suorittamaan ammattiin johtavaa tutkintoa. Puolentoista vuoden rankka uurastus palkitaan lopulta todistuksin opistolla ennen joululomaa. Studiokuvaus, miljöokuvaus, sähköinen kuvankäsittelyprosessi sekä valokuvaajan ammatti- ja oikeustietous ovat koulutuksessa käsiteltäviä aiheita. Pääpainona on kuitenkin studiokuvaus.

Ammattitutkintokoulutukseen tullessaan opiskelija osaa jo valokuvauksen perustaidot. Jokaisella opiskelijalla on tutkinnon suorittamisessa oma vastuunsa, vaikka opettaja opastaakin opiskelijoita perusteellisesti. Koulutuksen suorittajan täytyy ymmärtää valokuvauksen työvaiheet. Jokaisella on myös tavoite: saada harjoitukset muuttamaan harjoittelusta rutiinimaiseksi työksi. Opiskelijan opintojen loppupuolella hän osoittaa ammattitaitonsa näytöissä Helsingin tekniikan alan oppilaitoksessa, Heltechissä.

Seuraava valokuvauksen ammattitutkintolinja käynnistyy elokuun alussa 2013 ja päättyy Voionmaan opiston valmentavan koulutuksen osaltajoulukuussa 2014. Valmistuminen ja opintojen kesto riippuvat opiskelijan suorituksista. Näyttöjen hinnat sisältyvät opiskelijamaksuihin. •



## Mitä saa 5,62 eurolla kuukaudessa?



Yleensä ei paljon mitään. Summa hupenee turhuuteen helposti jopa päivässä. Mutta nyt saa pienellä rahalla paljon: Turvan nuorille tarkoitettun laajan koti-irtaimistovakuutuksen Isohiman. Se maksaa todellakin vain **5,62 €\*** alle 30 m<sup>2</sup> ja 50 m<sup>2</sup> kerrostaloasuntoon **6,94 €** kuukaudessa. Pieni sijoitus vahingon varalle.



\* vuosimaksu 30 m<sup>2</sup> 67,39 € ja 50 m<sup>2</sup> 83,28 € Tampere 1.1.2013, sis. liittoalennuksen (9%) ja omistaja-asiakasalennuksen (5%). Vakuutukseen sisältyy myös matkatavara-, oikeusturva- ja vastuuvakuutus. Ostamalla Isohiman netistä, saat vielä 1. vakuutuskaudesta 20 % alennuksen; vuosimaksu 30 m<sup>2</sup> 53,91 € eli 4,49 €/kk ja 50 m<sup>2</sup> 66,62 € eli 5,55 €/kk.

Keskinäinen Vakuutusyhtiö Turva  
☎ 01019 5110 🌐 www.turva.fi

 turva



Studiokuvauksessa Taniaa kiehtovat esteettisyys ja toteutusmahdollisuudet.

KRISTINA LUOMA

# Valoa kuvaajalle

TEKSTI MILLA TORNIAINEN

**Pehmeästi** valaistussa salissa soi rento musiikki, kun studiokuvausviikkojen ensimmäinen tehtävä on käynnissä. Valokuvauslinjan opiskelijat ovat rakentaneet juhlasaliin oikean valokuvastudi-

TANIA MUHONEN



on taustakankaineen ja studiovaloineen. Kuvaajat ottavat keskittyneesti näyttelijälinjalaisista casting-kuvia. Kameran molemmin puolin on hieman jännitystä, mutta musiikki rauhoittaa, ja kuvaajat toimivat omaan tahtiin.

Studiokuvausta innolla odottanut **Tania Muhonen**, 21, kiinnostui Voionmaan opistosta lyhyen koulutuksen takia.

- Monen vuoden koulutus ei vielä houkuttele, vaan haluan oppia nopeasti peruskäytännöt ja kaiken tarpeellisen. Olen kiinnostunut muotikuvista ja haluan oppia käyttämään valoja. Tulin kouluun alun alkaen opettelemaan studiokuvausta.

Vaikka valokuvauksen opiskelijat ovat jakautuneet ryhmiin, ryhmien kesken vallitsee hyvä luokkahenki. Kaikki ovat kavereita keskenään ja toisia autetaan pyytämättäkin kuvaustilanteissa. Viikolla otettujen tehtäväkuvien palautetunnit ovat perinteisesti

perjantaisin. Silloin kuvat käydään läpi koko luokan kanssa. Taniasta palautetunnit eivät tunnu ahdistavilta, sillä kuvat pitää osata näyttää kaikille.

## Kuvaajan katse on muuallakin kuin kohteessa

Yhden studiokuvan taakse kätkeytyy paljon tavaraa ja toimintaa. Valoa tulee monesta suunnasta ja sieltä mistä sitä ei tule, se heijastetaan mallin kasvoihin heijastimella tai valkoisella pahvilla. Studiokuvauksissa osa oppilaista istuu sivussa, tarkkailee kuvaajia ja odottaa vuoroaan päästä ottamaan kuvia.

Tania aloittaa työskentelyn näyttelijälinjan **Pedram Notashin** kanssa aluksi hieman varovasti, mutta mitä enemmän kuvia tulee napsittua, sitä enemmän kuvaaja saa itsevarmuutta.

Alku on kuitenkin jatkuvaa säätöä johtojen seassa. Kameran asetukset on saatava kohdilleen, valoja pitää siirtää aina viisi senttiä joka suuntaan, valotusta mitataan ja testauskuvia otetaan vähän väliä ennen varsinaista kuvausta. Kuvaussäätö-

Yhden studiokuvan taakse kätkeytyy paljon tavaraa ja toimintaa.

-Pedram on hyvä malli. Olisin voinut ottaa huonommankin kuvan.

Jen aikana Pedram ei ehdi tylsistyä. Hän viihdyttää onnistuneesti itseään ja muita

valokuvaajia tanssimalla, laulamalla ja esittämällä kanaa.

- Valokuva on paljon kiinni valoista ja niiden käyttö pitää ymmärtää. Ensimmäisessä tehtävässä oli hienoa päästä työskentelemään juuri valojen kanssa, vaikka se olikin aluksi vaikeaa. Onneksi opettaja ja muut oppilaat auttoivat, Tania pohitti jälkeenpäin.

Valot eivät ole valokuvan ainoa rakentava tekijä, vaan teknisyyskin on kiinnitettävä huomiota. Kuvassa täytyy olla sävyeroja, eikä kuva saa jäädä joltain kohdin läpimustaksi tai puhki palaneeksi. Kaiken häslingin seassa täytyy myös tarkkailla ja ohjeistaa mallia oikean ilmeen ja asen-

non löytämiseksi. Tania kuitenkin kiittelee malliaan, joka oli aktiivinen ja jaksoi poseerata monipuolisesti.

### Voionmaalla oppii tekemällä

Vinkiksi tuleville opiskelijoille Tania haluaa huomauttaa, että Voionmaa on opisto, jossa oppii parhaiten kun tekee annetut tehtävät kunnolla.

- Itse pitää olla aktiivinen, eikä pidä olettaa, että oppii kaiken nopeasti. Jos tulet Tampereelta, jää sinne. Täällä on paljon bilettäviä nuoria. Joillekin tämä on kiva välivuosi, jolloin voi juhlia. Toiset haluavat opiskella tosissaan. •

- Valokuva on paljon kiinni valoista ja niiden käyttö pitää ymmärtää.



HEIKKI KIISKI



Antti Nieminen uppoutuu vedostukseen koulun pimiössä.

## Valokuvauslinja pähkinäkuoressa

Voionmaan opisto kouluttaa monipuolisia valokuva-alan osaajia. Teknisen taidon lisäksi painotetaan luovuutta ja idearikkautta sekä kykyä toimia itsenäisesti ja ryhmässä. Koulutuksen vastaava opettaja on **Hannu Sinisalo**, mutta opistolla nähdään paljon vierailevia opettajia.

Syyslukukauden aikana keskitytään välinehallintaan ja saadaan tekniset ja teoreettiset valmiudet toteuttaa omaa näkemystään omin välinein. Opiskelu ei kohdistu ainoastaan digikuvaukseen, vaan opiskelijoille tulevat tutuksi myös perinteinen filmikuvaus ja pimiövedostus. Valokuvausta opiskellaan myös kuvailmaisun kautta ja kuvia tulkitaan ja analysoidaan.

Kevätlukukaudella pääpaino on työpajoissa, joissa tutustutaan studio- ja dokumenttikuvaukseen, kuvajournalismiin sekä valokuvataiteeseen. Valokuvauslinjan opiskelijat toteuttavat yhdessä toimittajalinjalaisten kanssa Voionmaa tänään ja Väinö-lehden. Lehtiprojektien kautta opiskelijat tutustuvat realistiseen kuvajournalismiin.

Lukukauden lopulla järjestetään yhteinen lopputyönäyttely Tampereella kulttuuriravintola Telakalla. Aloittavan opiskelijan ei tarvitse olla osaava kuvaaja hakiessaan koululle. Näyttötöissä on tärkeämpää idearikkaus kuin tekninen osaaminen.

## Kuvia vapautuneista mielistä

TEKSTI ANTTI NIEMINEN

**Seuraavalla** sivulla valokuvauslinja tarjoilee otannan syksyn töistään. Aiheet käsittelivät muun muassa tabuja, tarinallista potrettikuvaa, suomalaisuutta ja kuvituskuvaa.

Toteutustapojen raamit olivat usein kaikille samat, mutta mielikuvitusta ei kangistettu ääriivoihin, mikä toi monesta esille uusia puolia. Monesti se hämmensi, toistuvasti ihastutti ja innosti kokeilemaan omia rajoja.

Täten julistan manifestini: ilman irtiottoja mieleemme on yhteiskunnan oletusarvojen ja ennakkoluulojen vanki. Lentäkää vapauteen, lapset!

MARJAANA JUUKOLA



EMMI SAVALAINEN



HELIN ICONEN



VEERA PENNINKANGAS



OLLI LEVANIEMI



JARNO HEINONEN



EMMI SAVALAINEN, LINDA LEHTOVRTA, TANIA MUHONEN

MARJUT SADEHARJU, TUULI UUSITALO, MARJO JANSSON, HEIKKI KIISKI, ANTTI NIEMINEN



LINDA LEHTOVRTA



MARJUT SADEHARJU, TUULI UUSITALO, MARJO JANSSON, HEIKKI KIISKI, ANTTI NIEMINEN

PETRI ANTILA





Elokuvanäyttelijälinjan Kiia Itämäki ja radio ja tv-linjan Arttu Lahtinen eivät kuunnelleet selviytyjien neuvoja.

# Valmistaudu vuoteen

TEKSTI MARKO KORHONEN  
KUVAT HELIN IGONEN

**Voionmaan** opistolla selviytyminen on oma taiteenlajinsa, johon selviytyjien nettisivujen nimimerkki Hobo antaa neuvoja.

Monelle voionmaalaiselle selviytyminen tuo mieleen baari-illan ja varsinkin sen jälkeisen torstai-aamun. Miten sängystä jaksaa nousta ylös, jos baari on mennyt kiinni kello 2 ja koulu alkaa kello 9 aamulla?

Kukaan selviytyjä ei juo liikaa varsinkaan silloin, jos seuraavana päivänä on koulua. Jos darra kuitenkin tulee, niin aspiriini- ja kofeiinipilleri Berocalla alas juotuna auttavat. Kipukoukku on myös hyvä lisä, että saa darran myötä tulevan kivun pois.

Voionmaan opisto on kohdannut talven aikana sähkökatkoksia, joiden myötä opiston sisäinen lämpötila on laskenut hetkelisästi. Hobo suosittelee tällaisten tilanteiden varalle toppavaatteiden hankkimista.

Jos sähkökatkos kestäisi pitempään, myös lämpökynntilöitä kannattaa hankkia. Niiden avulla voi lämmittää huonetta. Jos se ei riitä, esimerkiksi keittiön pöydästä voi tehdä teltan peittämällä pöydän villillä. Tällöin lämpökynntilä lämmittää pienemmän kuutiomäärän ilmaa, eikä lämmin ilma pääse karkuun.

Lämpökynntilöiden avulla myös ruuan lämmittäminen on mahdollista ja ruokaa kannattaakin olla kaapissa vähintään parin kolmen päivän varalle.

## Ilman ystäviä ei selviä

Konkreettisten esineiden lisäksi selviytyminen kattaa myös henkisen puolen. Monelle asuntolassa eläminen ja uusi oppimisympäristö voi olla haasteellista. Tähän asiaan Hobolla ei ole kuin yksi neuvo:

Asenne on kaikki kaikessa. Kunhan oma pää kestää, niin sen jälkeen mikään ei ole liian haasteellista.

Hobon mukaan selviytyminen ei ole pelkästään yksilön vastuulla, vaan porukalla selviytyminen on huomattavasti helpompaa.

Eli kun pelataan samaan pussiin ja voidaan tehdä monta asiaa yhtä aikaa, esimerkiksi lämmittää huonetta sähkökatkoksen yhteydessä. Sitten on tietty käytännön perusasioita kuten, että kaksi ihmistä pystyy pitämään toisensa lämpimänä, Hobo tuumaa.

## Miksi selviytyjät ovat nimimerkin takana

Suomen selviytyjien eli virallisemmin survivalismin foorumeilta kolme ihmistä on tuonut julkisuuteen oman nimensä. Selviytyjät eivät halua yksityisiä tietojaan julkiseen levitykseen, sillä vaaran kuten suurronnettomuuden kohdatessa maallikot olisivat ensimmäisenä tunnettujen survivalistien kimpussa.

Survivalisteilta haluttaisiin ryöstää ensimmäisenä kaikki kamat ja vehkeet. Nimettömänä survivalistit pysyvät ainakin turvassa. Jotkut myös luulevat, että survivalistit käyttävät foliohattua ja pelkäävät maa-

ilmanloppua. Tämän takia survivalistit eivät halua leimautua, Hobo kertoo kokemuksistaan.

Survivalismi on alun perin kylmästä sodasta selviämistä varten, mutta nykyään se kattaa myös arkielämän selviytymisen.

Perusmotto survivalistille kuuluukin: "Oli tilanne mikä tahansa, olosuhteet eivät hallitse sinua. Sinä hallitset olosuhteita." ●



Kynttilä lämmittää kehoa ja mieltä.

# Missä polkusi kulkee

TEKSTI ALINA EK  
KUVITUS TOIVO TONTA



Valokuvaajat ovat omissa oloissaan viihtyviä taiteilijoita, jotka tarkkailevat maailmaa kameran linssin läpi. Työvälineet ovat mukana vapaa-ajallakin, ja ylimääräiset säästöt valokuvaja käyttää kameransa paranteluun. Valokuvaajien armoilla olevat toimitajat ja muut kuvia tarvitsevat saavat usein harmaita hiuksia odotellessaan kaipaamiaan kuvia päivistä viikkoihin ja viikoista kuukausiin.



Elokuva- ja dokumenttilinjalaiset työskentelevät suurimman osan vuorokaudesta, viettävät yönsäkin kuvauspaikoilla ja kärsivät stressistä noin 365 päivää vuodesta. Heitä ei näy muiden opiskelijoiden keskuudessa muulloin kuin matkalla editointihuoneeseen ja silloinkin he muistuttavat lähinnä zombeja. Muille opiskelijoille on mysteeri, miten etv- ja dokumenttilinjalaiset tekevät niin paljon työtä saaden kuitenkin niin vähän aikaan.



Radiotoimittajia eivät huolet paina. Sanavalmiit opiskelijat osaavat ottaa ilon irti elämästä – ja bileistä. Kun oma radiolähetys on saatu purkkiin, tuleva toimittaja suuntaa etkoille kellonajasta riippumatta. Bileet kestävät usein pikutunneille asti, mutta radiotoimittajien mottona on, että mitä enemmän viskiä, sitä parempi radioääni. Huolimatta kosteasta vapaa-ajastaan opiskelijat ovat kunnianhimoisia ja haluavat edetä alallaan – osa jopa kansainväliseksi radiotoimittajiksi asti.



Toimittajat ovat avoimia kaikelle, kiinnostuneita kaikesta ja he myös innostuvat kaikesta. Suuret työmäärät eivät tunnu missään, sillä mielenkiintoiset työtehtävät ja kiinnostavista asioista kirjoittaminen voittavat bileillat mennen tullen. Vaikka kiinnostus toimittajantyöhön on suuri, säännöllisesti ilmaantuvat tulevaisuuskriisit horjuttavat silloin tällöin toimittajien työntäyteistä arkea. Silloin toimittajaopiskelija pistää Väinön hyllylle ja alkaa pohtia, mitä oikeasti haluaisikaan tehdä isona.



Näyttelijät ovat tunnetusti rentuja, mutta aktiivisia. Kun näyttelijäporukka päättää juhlia, bileet kestävät kosteissa merkeissä aamuun asti. Ensimmäisen oppitunnin alkaessa jokainen on kuitenkin paikalla – samoilla silmillä ja ehkä hie-

## Ahkeran pakinoitsijan viikonloppu

### PERJANTAI 18.25

Rakas päiväkirja! Maanantaiaamuksi pitäisi kirjoittaa pakina. Helppoa kuin heinänteko! Kirjoitan sen pois päiväjärjestyksestä heti lauantaiamuna. Sitten voin rauhassa viettää viikonloppun ilman huolen häivää.

### LAUANTAI 12.45

Hyvin nukutun yön jälkeen söin tukevan aamiaisen ja kävin reippaalla hiihtolenkillä, joten ajatus lentää ja paperille suorastaan pirskahtelee nasevan hauskoja huomioita elämästä, maailmankaikkeudesta ja kaikesta. En vain vielä ole valinnut aiheita.

### 15.55

Olen melkein saanut otsikon valmiiksi. Järjestelin myös kaikki vanhat valokuvat kansioihin aiheen mukaan. Tein niistä hienon kuvakollaasin työpöydän taustakuvaksi. Nyt kelpaa kirjoitella!

### 17.30

Rikoin ennätökseni pasianssissa.

### 21.00

Olin kirjoittanut niin ahkerasti, etten ollut muistanut syödä koko päivänä. Kävin kaupassa ja kokkasin jotakin pientä. Nyt keskittymistäni häiritsee vain koiran kynsien rapina lattiaa vasten. Pitäisiköhän ne leikata?

### 21.30

Koiran kanssa painiessani muistin, että kissalle olisi aika antaa matokuuri. Taidanpa tehdä sen heti, ettei pääse unohtumaan.

### SUNNUNTAI 02.55

Johan oli ensiavussa pitkä jono! Päätivät kotiin vasta kun olin saanut päivystävän lääkärin uskomaan, että ranteeni oli viillellyt kissa enkä minä. Kotiin päästyäni oli vielä siivottava kissan tielle osunut fiikus ruukkuineen lattialta sekä pestävä seinistä veri- ja matolääkeroiskeet. Veritahrat olivat näemmä tulleet jäädäkseen.

### 08.00

Lyhyiksi jääneistä yöunista huolimatta heräsin aikaisin kirjoittamaan. Pannullinen kahvia kylläkin teki olon niin levottomaksi, että oli käytävä ensin lenkillä. Rakensin komean lumilinnan pihalle naapurin tenavien kanssa.

### 12.30

Takaisin työpöydän ääreen. Keräilin hautomiani ideoita ranskalaisilla viivoilla melkein valmiin otsikon alle. Ideat tuntuivat typeriltä. Vaihdoin aiheita. Päätin vilkaista, olisiko netissä jotakin mielenkiintoista, mitä voisin hyödyntää tekstissäni. Aloitin Facebookista.

### 17.40

Olin aloittamassa kirjoitusurakkaa, kun koira pyysi ulos. Palatessani huomasin taas seinässä eilisen kissatappelen jäljet. Se näytti niin irvokkaalta, että päätin tehdä sille jotakin ennen kuin se sokeuttaisi esteettisen silmäni ja sammuttaisi luovuuden kipinän sisältäni.

### 18.50

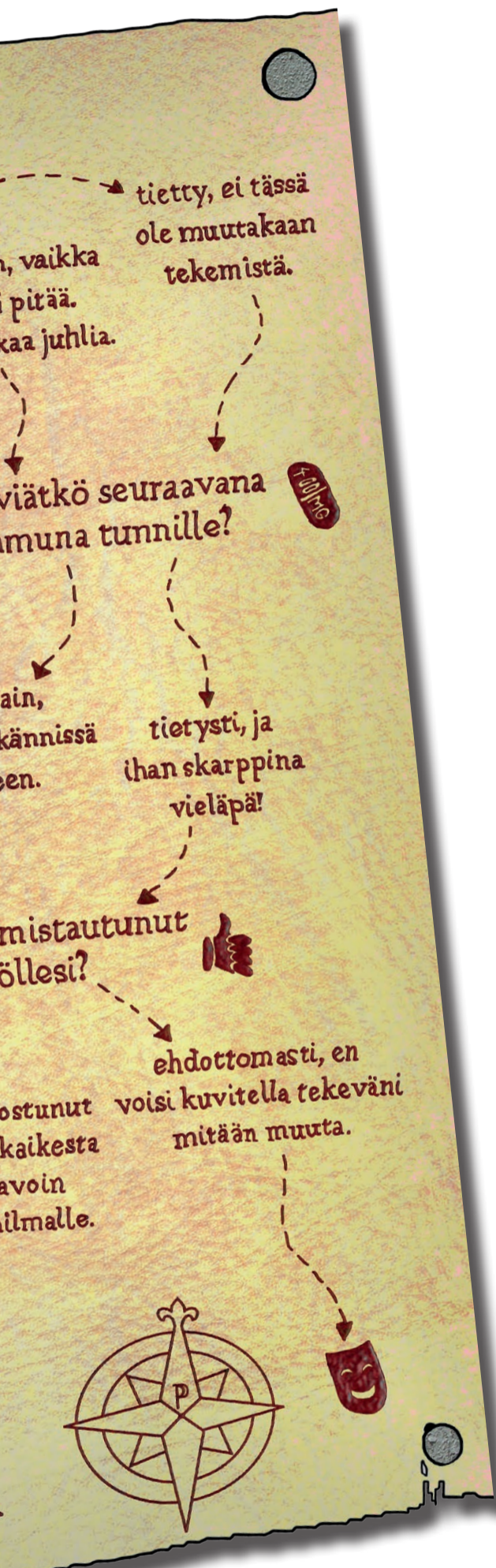
Etsin ullakolta taulua, joka sopisi eteisen seinälle. Löysin pinon Korkeajännityksiä 1980-luvulta. En malttanut olla lukaisematta muutamia, vaikka pokkareista pölyävä home (vaiko sittenkin nostalgian kirvoittama kyynel?) kirveli silmiä.

### 02.30

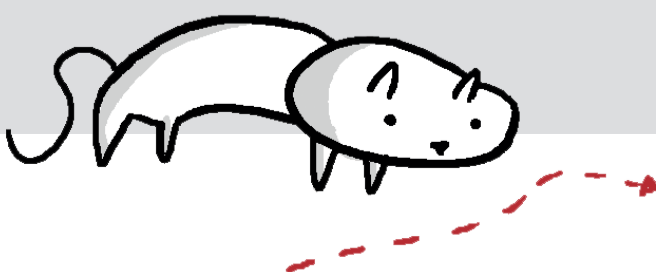
Pakotin itseni takaisin koneen ääreen tajuttuani, että minulle tulee kiire. Jatkoisin netin selailua ideoiden toivossa. Viisi tuntia myöhemmin löysin itseni tutkimasta puoliunessa saksankielistä artikkelia heraldiikan hienouksista. Muistin pakinani, jonka deadline on hetken päästä ja jossain hikisessä välissä olisi kai nukuttavakin. Päätin nukkua ensin.

### 08.57

Nukuin pommiin ja taisin aiheuttaa joitakin tiukkoja tilanteita, kun kirjoitin pakinaa ajaessani. Sain tämän sopivasti valmiiksi ennen aamupalaveria ja aikaa jäi vielä kahvillekin! Olinpa jälleen tehokas!



man humalassa, mutta valmiina harjoittelemaan ja tekemään sitä, minkä kokee intohimokseen. Muut opiskelijat jaksavatkin ihmetellä sitä, kuinka elokuvanäyttelijöitä ei koskaan näe töissä selvin päin, mutta silti heillä on pinoittain valmiita, toinen toistaan ammattimaisempia lyhytelokuvia, monologeja ja lauluesityksiä.



## MARKUS NIEMINEN, AV-ALAN SEKATYÖMIES Elokuva- ja TV-linja

- Harvinaisen viisaita sanoja!

Voitsi-vuosia takana 14 ja puoli, edessä "ken elää niin näkee..."

**Olen aina halunnut** lemmikkikäärmeen. Nyt on.

**Opettaminen** on ihan hieno laji.

**Minua motivoi** opettamisessa se, kun näkee oppilaiden kehittävän.

**Raha** on paha, lauloi Mana Mana aikoinaan.

**Timpalla on** tarpeeksi uskotavuutta piipun polttamiseen. Ehkä mullakin joskus.



## PASI SALMIKALLIO, TOIMITTAJA Lehtitoimittajalinjan opettaja ja opiston rehtori



- Ei ehdi.

Voionmaalla kymmenettä vuotta, eikä loppua näy.

**Kun tulin Voionmaalle**, olin myönteisesti yllättynyt.

**20-vuotiaana** olin intissä.

**Olen pannut** merkille opiskelijoiden innon ja sen kestön sekä lyhyden.

**Oppiminen** on hauskaa mutta ei aina helppoa.

**Markus osaa** soittaa hevi-rokkia hyvin!



# Voitsin

**Voionmaalta** löytyy varsin värikäs joukko opettajia. Keitä ovat nämä alojensa parhaimmista tiheän seuran läpi valikoidut gurut, jotka pimeää opinpolkuamme suurella viisaudellaan valaisevat? Millaisia ajatuksia löytyy niiden vallankumouksellisten mielten syövereistä?

## TAPIO KIVIRINTA, KALASTAJA Elokuva- ja TV-linja, AV-ammattilinja sekä dokumenttilinja

-Liittyy varmaan avoimuu-teeni. Aika lailla paikallaan.

Voitsilla parikymmentä vuotta.

**Olen opettajana** aktiivinen.

**Luovuus** on lähtökohta.

**Maailma olisi parempi paikka**, jos valta jakautuisi tasaisemmin.

**Olen varma, että** maailma muuttuu paremmaksi.

**Pasin olisi syytä** tehdä vähemmän töitä!



## VALTTERI KOKKO, RAUHA AV-ammattilinja

-Tietyissä aihealueissa pitää paikk...

Aloittanut Voionmaalla kahdeksan vuotta sitten siviilipalvelusmiehenä, sen jälkeen opettajana.

**Kameran takana** on parempi olla.

**Voitsissa parasta** on ihmiset.

**Opettaminen** on opettavaista.

**Menestyksen salaisuus** on yrityksen puute, vain oleminen. Liikaa ei saa yrittää.

**Tapsa ei** turhia säästele!



## TIMO RUUSUVUORI, AIKUISKOULUTTAJA Radio- ja TV-linja



- Toivon mukaan löytyy!

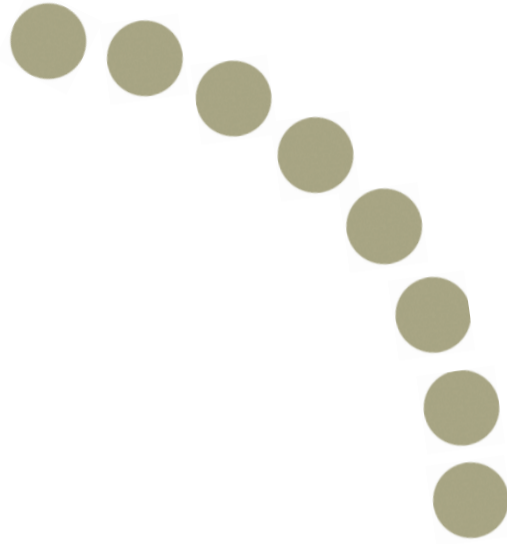
Jäänyt Voitsilla luokalleen 15 kertaa. Aikoo jäädä jatkossakin.

**Radiossa** on paras kuva.

**Sitten kun olen iso** niin lopetan oluen juonnin.

**Opiskelijoita** saisi olla enemmän.

**Hannun suuri intohimo** on Grönlanti. Vai Kosovo? Yleensä matkustelu ja vaikuttaminen. Sekä Volvo-merkkiset henkilöautot.



## Hannu Sinisalo, medianisti Valokuvauslinja

- Pitää täysin paikkansa.

Voitsi-vuosia takana 10, edessä vielä joitakin.

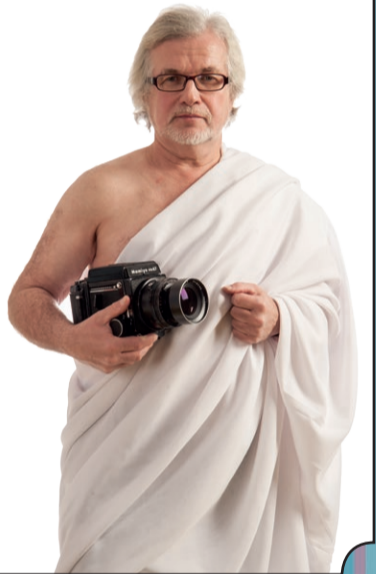
**Voionmaan opistossa parasta** ovat kaikki ihmiset.

**Valokuvaaminen antaa** ihan mukavan olon!

**Äiti** on vielä olemassa. Täytti eilen 92 vuotta.

**Opettaminen** vaatisi ehkä enemmän empatiaa kuin aina löytyy.

**Paulista ei uskoisi**, että hän on niin herkkä runoilijasielu.



# filosofit

Pistimme opettajat koville ja pyysimme heitä raottamaan sanaisia, sekä myös hieman kuvallisiakin, arkkujaan. Lau-seentäydennystehtävä avasi monista ihan uusia puolia, ja taiteelliset lahjat voimme nähdä minuutissa piirretyissä omakuvissa. Tunnistatko?

## AN PUOLUSTAJA linja

kansa.



## PAULI PORANEN, NÄYTTELIJÄ Elokuvanäyttelijälinja

-Kyllä minusta sekin puoli löytyy. Kun aloitin näyttelijänä, sain usein herkkien ja romanttisten poikien rooleja.

Voitsia takana viisi vuotta, edessä paljon paljon!

**Nuorena** olin ahdistunut. Enää en.

**Tunteet** ovat näyttelijäntyön lähtökohta.

**Liikunta** on ilo!

**Olen oppinut**, että kannattaa mennä aikaisin nukkumaan.

**Valteri osaa** ohjata ja opastaa.





# “Sen tiedän, että haluan ehdottomasti työskennellä media-alalla”

”Ensisijaisesti haen opiskelemaan näyttelemistä Englantiin. Minua kiinnostaa myös teatteri-ilmaisun ohjaajan tutkinto ammattikorkeakoulussa.”

”Jos en pääse opiskelemaan, lähdän töihin ulkomaille.”

”Jos sitä valokuvausta voisi tehdä työkseen studiossa tai vaikka konfliktialueilla niin sanottuna sotavalokuvaajana.”

”Haluaisin työskennellä kulttuurialalla. Sen tarkemmin en vielä osaa sanoa.”

”Työn tekeminen on mielestäni aina positiivinen asia, mutta ihan kaikenlaiseen hommaan en lähtisi.”

TEKSTI ALINA EK JA IIRIS OLLIKAINEN

**Voionmaan** jälkeistä elämää koskevaan kyselyyn vastasi 42 eli noin kolmasosa opiston opiskelijoista. Millaisia suunnitelmia sinulla on Voionmaan jälkeen, tulevaisuuden haaveesi, millaista työtä olisit valmis tekemään?

Suurin osa vastanneista tähtää jatko-opintoihin. Melkein kaikki aikovat hakea sekä yliopistoon että ammattikorkeakouluun. Media-alan erilaiset opiskeluvaihtoehdot nousivat selvästi suosituimmiksi voionmaalaisien keskuudessa. Neljäsosa opiskelijoista suunnittelee työpaikan hankkimista. Joitakin kiinnostaa ulkomaille muuttaminen.

Vastanneista 12 prosenttia ei vielä tiedä, mitä aikoo tehdä Voionmaa-vuoden jälkeen.

Lähes kaikkien vastanneiden tulevaisuuden haaveena on hyvä työpaikka ja ammatti. Selvästi suurin osa haluaa omaan tähänhetkiseen opiskelualaansa liittyvän työn.

Oma yritys kuuluu monen voionmaalaisen tulevaisuuden suunnitelmiin. Myös maailman näkeminen ja matkustelu ovat usean haaveissa, erityisesti jos opiskelupaikka Suomessa ei aukea.

Noin 17 prosentilla suunnitelmat tulevaisuuden varalle ovat vielä hakusessa. Vaikka suuri osa vastaajista tietää, minkä alan työ- tai opiskelupaikan haluaa, se omin juttu ei ole vielä aivan selvillä.

Yli puolet voionmaalaisista olisi valmis työskentelemään alansa vähemmän arvostetuissa työpaikoissa. Enemmistölle se ei kuitenkaan olisi ensisijainen valinta. Media-alan opiskelijat ovat ymmärtäneet, että jostain pitää aloittaa ja erityisesti alussa on otettava vastaan kaikki työ, mitä tarjotaan. ●

Olisitko valmis menemään tulevaisuudessa Big Brotheriin?

EN 95%

KYLLÄ 5%



# San Marinoa etsimässä



Auringonotto kauniin ja kukkean kalmiston keskellä ei huhtikuisen Suomen jälkeen tuntunut edes pahalta.

TEKSTI ALMA ONALI  
KUVAT HANNU SINISALO

**Hannu** Sinisalo hoiti salaperäisillä suhteillaan vuoden 2011-2012 lehtitoimitajat valtiovierailulle San Marinoon. Tehdävänäme oli selvittää, mitä 61 km<sup>2</sup>:n kokoisessa maailman vanhimmassa tasavallassa voi viikossa tehdä ja laatia siitä videoblogi San Marinon matkailuvirastolle. Reissun aikana opimme italian alkeita, kompuroimme videokameroiden kanssa ja sydäntemme lisäksi avasimme kymmeniä viinipulloja.

## Kaupallisen reformaation paikka

Pääkaupunki 700 metrin korkeudessa merenpinnasta Monte Titanon huipulla on kuin yksi suuri linna. Harmi, että tuon Unescon maailmanperintökohteen kadut on kyllästetty turistiroinalla ja keskinkertaisilla ravintoloilla. San Marinolla on paljon tarjottavaa matkailijalle, mutta suurin osa piipahtaa vain parin tunnin tax free –rallille ja viilettää sitten takaisin Italian puolelle. Jutuissamme pyrimmekin tuomaan esiin sitä San Marinon aidompaa puolta, josta sen viehätys kumpuaa.

## Sumuiset muistikuvat

Reissumme oli varsin kostea, sää ei aina ollut puolellamme. Ensimmäistä kertaa näin sumun nielaisevan kokonaisen kaupungin altani, enkä ole ennen väistänyt tyhjistä ilmestävää Ferraria metrin päästä. Ainoan oikeasti aurinkoisen päivän vietimme katolilaisen hautausmaan katakombeissa. Onneksi museoita ja gallerioita riitti koluttavaksi sadekeleillä. Aluksi San Marino vaikutti yöelämältään autiolta. Kuitenkin perjantai-iltana syrjäisen hostellimme baarissa järjestettiin X-Factorin San Marinon karsinnat, ja paikka oli

täynnä paikallista nuorisoa. Kreisibailaamiselta ei vältytty, ja kielimuurit saivat kyytiä illan edetessä.

## Kohtaamisia paikallisten kanssa

Vaikka meille oli varattu tapaamisia erilaisten virallisten tahojen kanssa ja meille esiteltiin kirjaimellisesti puoli valtakuntaa, niin parhaat jutut kuuli silloin, kun ei ollut videokameraa kourassa. Paikalliset ovat ylpeitä itsenäisyydestään ja historiasaan, ja he kertoivatkin mielellään omasta identiteetistään ja kokemuksistaan san marinolaisina. Esimerkkinä vanha, veikeä merimies, joka nyt eläkepäivillään pyörittää alkoholiliikettä pääkaupungissa. Hän osasi keskustella sujuvasti seitsemällä eri kielellä, suomi mukaan luettuna, ja hänen tarinoitaan olisi mielellään kuunnellut tuntikausia.

## Meillä kaikilla oli niin mukavaa

Mahtavinta projektissa kuitenkin oli se, että olimme siellä yhdessä luokkana. Moniin tuli tutustuttua kunnolla vasta reissun päällä. Kohetasimme yhdessä vastoin käymiset ja juhlimme onnistumisia. Pitkät vapaat illat täytimme toistemme seuralla, paikallisella viinillä ja juustoilla. Retket Pisan tornille ja ihastuttavaan Riminiin toivat myös lisäväriä viikkoomme. San Marino ja Voionmaa yleensäkin antoivat minulle monta ystävää, joihin pidän yhä yhteyttä, vaikka tuliaispuhlot on jo juotu.

Matkablogi "Finding San Marino" löytyy San Marinon valtion virallisilta matkailusivuilta osoitteesta

[www.visitsanmarino.com/on-line/en/home/discover/views-from-abroad.html](http://www.visitsanmarino.com/on-line/en/home/discover/views-from-abroad.html)

Reissumme oli  
varsin kostea



Voionmaalaisia Vapauden aukiolla.

# Opiskelu -mitä se on

Lukiossa oli enemmän tai vähemmän ulkoa opiskelua, joka ei aina riittänyt motivaation ylläpitoon. Helsingin Sanomat testasi lukiolaisten ulkoa pönttämisen taidon. Tammikuisen gallupin mukaan lukiolaiset eivät osaa luetella ulkoa neljä seuraavista termeistä: lainamarginaali, inflaatio, yrityksen tase ja välillinen vero.

Ymmärrän sanojen haastavuuden, sillä mitäpä sitä ulkoa opettelisi, jos se ei ole pakollista edes ylioppilaskirjoituksissa – tai elämässä ylipäätään. Lisäksi muisti ja tieto on ulkoistettu tietokoneelle, joten noiden termien kanssa ei oikeassa elämässä pitäisi tulla ongelmia.

Ongelma on mielestäni siinä, että lukiossa äidinkielen tekstitaidon koetta lukuun ottamatta, kaikki aineet perustuvat pitkälti ulkoa pönttämiseen.

Mielestäni Voionmaan opisto on ratkaisu ongelmaan, sillä opetusmenetelmät ovat täysin vastakkaiset. Käytännön kautta tekemistä on paljon ja itse saa tehdä niin paljon kuin huvittaa. Täysin ehdottoman pakollisia juttuja on harvakseltaan, jos ollenkaan. Kukaan ei suorasanaisesti päätä ylhäältä päin, onko täällä oppinut mitään vai ei.

Aluksi minua hämmensi yksi asia. Miten voin tietää oppivani, kun en saa edes arvosanoja? Muistan, kuinka lukiossa hämmäntävimpänä olivat ne kurssit, joista sai vain "suoritettu" merkinnän. Kai se tarkoitti sitä, että olin oppinut asiat?

Teoriaa on haastavaa opetella, jos siitä ei ole kiinnostunut. Mielestäni Hesarin gallup osoittaa sen tarpeeksi hyvin. Lukiolainen Sara Markkanen kertoo kyseisessä jutussa, että aika monet menevät suhteellisen vastahakoisesti tälle kurssille, jolla hän viittaa lukion taloustieteen kurssiin. Syytä vastahakoisuuteen en tiedä, mutta jos kurssin myötä kolme 25 oppilaasta tietää, mitä asuntolainan marginaali tarkoittaa, on kurssi mennyt plöörinäksi.

Voionmaalla oppimista ei voi mitata termeillä. Onneksi täällä ei ole pelkoa siitä, että Hesarin kaltaiset suurlehdet saapuisivat tänne ja kyselisivät mitä tarkoittaa median valta, objektiivinen kirjoittaminen tai hyvä journalismi. ●

# Miten menee

1. Mitä kuuluu?

2. Mitä ajattelet juuri tällä hetkellä?

3. Kuvaile tämän hetken olotilaasi kolmella sanalla.

TEKSTI ALINA EK  
KUVAT HEIKKI KIISKI

## RAMI KOSKI, ETV

1. Tässähän tää menee!
2. "Miks sä teet tätä? Mikä pointti tässä on?"
3. Väsymys, hämmennys, huvittunut.



## PEDRAM NOTASH, NÄYTTÉLIJÄ

1. Asiat ovat hyvin, olen tyytyväinen kaikkeen mitä täällä on tehty. Mulla on erittäin hyvä olla.
2. Tulevaisuutta.
3. Positiivinen, innostunut, varovainen.



## VEERA PENNINKANGAS, VALOKUVAAJA

1. Hyvää!
2. Tulevia valokuvausprojekteja.
3. Väsynyt, villi, odottava.



## MIITA JÄRVINEN, TOIMITTAJA

1. Kerrankin vähän hyvää! Saatan saada kesätöitä ja saatan tietää mitä teen isona.
2. Pääsykoekirjaa, kesää, tulevaa haastattelua Helsingissä, Väinöä...
3. Levoton, innostunut, jännittynyt.



## JULIA PESOLA, RTV

1. Hyvää, ei kummempia.
2. Ilves – Jokerit – jääkiekkopeliä.
3. Onnellinen, nälkäinen, loistava.



# Nyt kuuluu hyvää

TEKSTI NINNI AHONEN  
KUVAT MINTTU HEIMOVALA

**Radio-** ja äänialan opiskelijat kappailivat keskenään Radiofestivaali-tapahtumassa 12.-14. huhtikuuta 2012 Voionmaan opistolla.

## Torstai 12.4.

Tapahtuma alkoi Tampereen yliopistolla äänialaan liittyvillä yleisöluennoilla. Voitsin omat opiskelijat kertoivat odottavansa erityisesti YLEX:n **Aura Lindbergin** luentoa.

Juontajakilpailun finaaliin pääsivät rtv-linjan opiskelijat **Eero Kosmaa**, **Simo Kärkkäinen** ja aivan viime hetkellä myös **Tommi Helminen**. Pienestä jännityksestä huolimatta herrat vaikuttivat tyytyväisiltä suorituksiinsa.

Pub Wanha Pari aukaisi ovensa kello 19. Aluksi opiston populaatio ei kulkeutunut paikalle, mutta illan kuluessa lähes kaikki tuolit olivat varattuja.



Tuomariston valinnat dokumenttisarjassa yllättivät, sillä voittajakastiin valikoitui tyyllisesti vanhan koulukunnan dokumentteja.

## Perjantai 13.4.

Perjantaina alkoi tiivis, 27 radiodokumentin kuuntelu. Erilaiset ihmissuhteet, yhteiskunnalliset ongelmat ja mielen tasapaino nousivat historiallisten aineiden keskeltä liikkuttamaan niin suupieliä ylöspäin kuin räpyttelemään silmäluomiakin. Kilpailijoista oli selvästi havaittavissa hermostuneisuutta tuomareiden ja yleisön kuunnellussa tiiviisti vaihtelevia äänimaailmoja. Tuomareiden kriittiset ja asiantuntevat kommentit kuultiin aina viiden työn jälkeen.

Illalla näyttelijöiden esittämä revyy oli täynnä paitsi musiikkia, myös monipuolista koreografiaa. Boheemin hippityylin ja karun suomalaisen kulttuurin yhdistely toi-



mi linjalaisten energialla mainiosti. Lähes yhtä energinen meno jatkui pubissa kello yhteen asti. Sen jälkeen opiskelijat siirtyivät joko nukkumaan tai jatkoille.

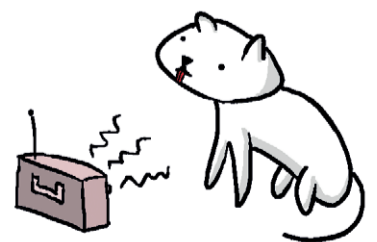
## Lauantai 14.4.

Lauantiaamupäivä kului kuunnelmien ja äänikomposiittien parissa. Kuunnelmat käsittelivät pääosin ihmissuhteita, mutta myös scifiä ja proosaa löytyi. Äänikomposiatioissa äänet sitoutuivat toisiinsa ilman selittelyä luoden vahvoja miellelyhtymiä päähän sisällä.

Lounaan jälkeen palkittiin ja kukitettiin sarjojen parhaat. Voionmaan opistolle tuli yksi voitto ja kaksi kunniamainintaa. Juontajakilpailun voittaja Simo Kärkkäinen hurmasi tuomariston yksimielisesti rennolla esiintymisellään. Kyseinen kisa järjestettiin nyt viidennen kerran ja joka kerta voiton on vienyt Voionmaan opistolainen.

Kuunnelmasarjan kunniamaininnat saivat **Annastiina Gyllingin** mielisairaalaan sijoittuva Käytävä ja **Jaani Leinolan** yksipuolisesta ihastuksesta kertova Yksi uusi viesti. Näyttelijälinjan Gylling ja Leinola saivat kehuja erityisesti päähenkilöiden näyttelijäntyöstä.

Radio- ja televisiolinjan opettaja **Timo Ruusuvooren** mielestä järjestelyt sujuivat tiukasta aikataulusta ja muista haasteista huolimatta oikein hyvin. Seuraavat Radiofestivaalit järjestetään 2013 Torniossa. ●





Joskus lautapelit ovat hyvää ajanvietettä vain voittajalle.

# Vapaa-aika annettu, saa suorittaa

TEKSTI IIRIS OLLIKAINEN  
KUVAT PETRI ANTTILA

**Voionmaan** opisto tarjoaa oppilaille paljon tekemistä vapaa-ajalle. Koulun loputtua ei ole pakko pyöriellä yksin peukaloitaan omassa huoneessaan.

**TV.** Television ääressä näkee useimpina iltoina joukkion oppilaita tuijottamassa päivän televisioantia. Tv:n katsomisen lomassa onkin hyvä päivittää kaikki uusimmat juorut ja sosiaalistua muiden kanssa. Vaikka välillä tv-kanavan valitsemisesta tulee kinaa, on television katsominen yleisin vapaa-ajanviete.

**Lautapelit.** Asuntoloiden yleisistä tiloista löytyy paljon erilaisia lautapelejä. Laaja pelivalikoima tarjoaa hyvää ajanvietettä ystävien kanssa. Välillä tunnelma kuumenee pelien parissa, mutta uhreilta on vältytty.



Kasipallon metsästys on yksi suosituimmista vapaa-ajanvietteistä Voionmaalla.

**Elokuvakerho.** Joka torstai-iltapäivä koululla kokoontuu elokuvakerho. Elokuvakerho on elokuvista isolla E:llä kiinnostuneille. Siellä katsotaan ja keskustellaan sellaisista klassikko- ja kulttielokuviista, joilla on muutakin kuin viihdearvoa.

**Biljardi.** Opiston aulasta löytyvä biljardipöytä on usein kovassa käytössä. Entisten ja nykyistenkin voitsilaisten nimet kummittelevat pöydän alla muistuttaen hävityistä peleistä. Keski-ikäisiltä eritoten tuntuu olevan yleisin aika biljardin pelaamiselle.

**ATK.** ATK-luokka on iltaisin oppilaiden käytössä. Moni viimeistelee luokassa vapaa-ajallaan koulujuttuja, päivittää blogiaan tai turruttaa aivojaan netin loputtomassa tarjonnassa.

**Pubi.** Keski-ikäisin auki oleva pubi Wanha pari tarjoaa myös tekemistä vapaa-ajalle. Joka toinen viikko pubissa vaihtelevat pubivisa ja karaoke vetävät paljon opiskelijoita viettämään iltaa hyvässä seurassa.

**Jooga.** Maanantaisin oppilailta on mahdollisuus hathajoogaan. Puolitoista tuntia kestävässä joogassa keskitytään kehon hallintaan ja hengitykseen.

**Kuntosali.** Kipinän alakerrassa sijaitseva kuntosali tarjoaa mahdollisuuden kunnan ylläpitämiseen, jos intoa ja motivaatiota riittää. Painonnostotanko levypainoineen sopii raskaan raudan nostajille, kun taas kahvakuulat ja käsipainot tarjoavat kevyempää kuntoilua. Pingiksen pelaaminenkin onnistuu pohjakerroksessa sijaitsevassa kuntosalissa.

**Lenkkeily.** Vaikka Voitsin läheltä löytyy hyviä lenkkeilypolkuja, useimmat eivät silti hyödynnä tilaisuutta. Moni siitä puhuu, mutta toteutus jää useimmiten laihaksi.

**Mutalan liikuntavuoro.** Jos ulkona lenkkeily ei kiinnosta, on kerran viikossa oppilailta mahdollisuus liikuntavuoroon läheisellä Mutalan koululla. Joka tiistai joukko oppilaita kerääntyy koululle pelaamaan joko sählyä tai korista. Pelien jälkeen sauna pysyy vielä lämpimänä pelaajia varten. •



Käsipainoja löytyy kaiken kokoisia, niin kuin meitä kuntoilijoitakin.

## Jutun vaikea toteutus

TEKSTI IIRIS OLLIKAINEN  
KUVA ALINA EK

Ensin oli idea. Hyväkin sellainen. Suunnitelma alkoi muotoutua päässäni ja kuvaajakin tuli jo mukaan. Sitten alkoi alamäki. Ensin kuvaajan kanssa tuli aikatauluongelmia. Hänellä oli illalla tunteja, kun itse olisin ollut vapaa. Vihdoin ja viimein, kun yhteistä aikaa olisi löytynyt, kummallakin ilmeni motivaatiopulaa. Sovittiin siis, että juttu tehtäisiin joululoman jälkeen.

Joululomalla sain jutun onnellisesti unohdettua mielestäni. Takaisin kouluun tultaessa arki iski vastaan. Valmistaa olisi tultava, Väinön tekeminen alkaisi. Pienen miettimisen jälkeen päätinkin muuttaa alkuperäisen suunnitelman. Sovittiin uudestaan valokuvaajan kanssa tekotapa ja saimme ajan sovittua.

Kuvien ottaminen meni hyvin. Olimme saaneet mahtavat mallit esiintymään kuvissa ja aloin taas uskoa, et-

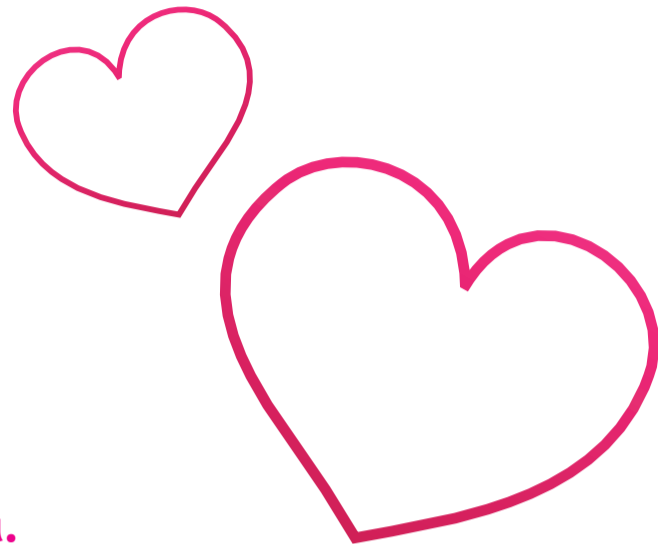
tä saisin kaiken hyvin tehtyä. Tietokoneen ääreen istuessani huomasin taas kuinka vaikeaa kirjoittaminen välillä on. Alku alkoi syntyä hyvin, mutta siihen se sitten tyssäsi. Netti kiinnosti paljon enemmän ja kirjoitus ei ottanut sujuakseen.

Kun tämän kaiken lisäksi vielä isivät tuottajan paineet ja kaikki tuntui kaatuvan päälle, stressitaso nousi liikaa. Kaikki asiat ärsyttivät ja tiuskin kaikille. Kaikkein eniten töstä kaikesta kärsi kärsivällinen poikaystävä, jonka niskaan purin kaiken.

Onneksi kaikki tuntui lokahtavan paikalleen ja stressi on melkein mennyttä. Seuraavaksi täytyy vain odottaa uutta stressitekijää ja sen tuomia paineita.



# Kun mä sinut kohtasin



**Voionmaalla lempi leiskuu linjalla kuin linjalla.  
Haastattelemamme pariskunnat kertovat tarinansa.**

TEKSTI LAURA VAINIO  
KUVAT VEERA PENNINKANGAS



## Antti ja Iiris lähentyivät koulutehtävän kautta

**Antti** (valokuvalinjan opiskelija) ja **Iiris** (lehtitoimittajalinjan opiskelija)

**Antti:** Primitiivinen voima ajoi Iirisen syliini.

**Iiris:** Oikeastaan kaikki alkoi koulutehtäväni kautta, johon pyysin Antin apua. Ensimmäisessä väittelimme uskonnosta, sitten piirtelimmekin jo merimiestatuointeja. Myöhemmin pyysin Anttia korjaamaan jouluvalloni, tietysti tekosyynä viettää aikaa hänen kanssaan. Sitten kaikki lähti vain itseksensä rullaamaan.

**Antti:** Iiris lähetti uutenavuotena minulle tekstiviestin, jossa oli sydänhymiö. Itse en perusta tekstareissa hymiöiden käytöstä, mutta parin päivän kuluttua menin askartelukauppaan ja ostin punaista kartonkia, josta leikkasin sydämen. Etsin käsiini Iirisen osoitteen ja lähetin sydämen hänelle.

**Iiris:** Olin aivan yllättyneet. Oli niin söpöä löytää kirjekuoresta Antin itse leikkaama pahvisydän.

**Antti:** On minulla herkätkin puoleni!



## Esko ja Sofia olivat ensin vain ystäviä

**Sofia** (näyttelijälinjan opiskelija) ja **Esko** (asuu Espoossa)

**Sofia:** Olemme vanhoja kavereita, tunnettu useampi vuosi itse asiassa. Kaikki alkoi mun synttärilähtöjuhlista, Esko oli vähän niinkuin mun 25-vuotislahja, ja sain kyllä parhaan mahdollisen! Alusta asti kaikki on mennyt niin putkeen kuin vain voi.

**Esko:** Huumorintaju on parasta Sofiassa. Ei se huumori kyllä hyvää ole, mutta juuri samanlaista kuin omani. Ehkä parasta meidän suhteessa on se, että voimme tehdä kaiken yhdessä. Tykkäämme samoista asioista, joten kummallakaan ei ole niin sanotusti "omia juttuja".

**Sofia:** Molemmat olemme avoimia kaikelle uudelle. Ei Eskosta voi edes sanoa vain yhtä parasta asiaa.

**Esko:** Sanomme aina välillä toisiamme möhömähöiksi. Se on meidän hellyyttelynimi!



**Krista:** Tutustuimme juhannuksena, jolloin ostin Joonakselle lahjaksi neljä lippua huvipuistoon.

**Joonas:** Samaan aikaan olin armeijassa, joten pääsin huvipuistolaitteisiin ilmaiseksi. Jouduimme sitten menemään kaikkiin laitteisiin kahdesti.

**Krista:** Joka päivä on ikävä Joonasta, joten jokainen hetki yhdessä on erityinen. Aina jaksaa odottaa viikot, että näkee.

**Joonas:** Olen saanut Kristan puheista melko hyvän vaikutelman Voionmaasta. Koulu vaikuttaa hyvältä paikalta, jossa on mahtava pieni porukka. Tykkään Kristan tavasta nauraa. Hän ymmärtää huonojakin juttujani.

**Krista:** Ei sulla ole huonoja juttuja! Vaikka sanoisin mitä, Joonas ymmärtää.

**Me ollaan  
toisillemme tehdyt  
ja se on parasta.**





## ensisilmäyksellä

**Eemil** (elokuva- ja tv-linjan opiskelija) ja **Raakel** (näyttelijälinjan opiskelija)

**Raakel:** Kaikki alkoi yllättäen. Eemil hurmasi mut täällä koulussa, ja vanha elämä jäi taakse.

**Eemil:** Ensimmäisistä treffeistä asti olemme viettäneet jokaisen päivän yhdessä.

**Raakel:** Alusta asti kaikki on ollut hullun ihanaa. Eemil on koko universumin hyväsydämisin ihminen, vaikkei muut ehkä sitä huomaisikaan. Eemilissä parasta on se, että se on vähän kuin minä, paitsi poika. Se on myös sairaan hauska. Ja suloinen. Ja hyvännäköinen.

**Eemil:** Me ollaan toisillemme tehdyt ja se on parasta. ●

# Mutta mitä tapahtuu rantasaunalle?



Nähtäväksi jää, saammeko Väinöön vuosimallia 2014 vihdoinkin reportaasin innokkaiden löylyttelijöistä kiukaan kupeessa.

**TEKSTI LAURA VAINIO**  
**KUVAT ANTTI NIEMINEN**

## Tulisia tunteita

Muutkin Voionmaan opiskelijat avasivat sanaisen arkkunsa rakkauselämässään. Tässä kyselyymme vastanneiden anonyymien parhaat palat:

- Seurustelin kun aloitin opiston, suhde tosin meni poikki ja nyt olen vapaa-riistaa.
- En seurustele, haluan keskittyä uran luomiseen.
- Seurustelen, mutta en opiskelutoverin kanssa. Olen ihastunut kylläkin "luokkatoveriini". En tiedä mikä kestää ja mikä ei...
- Nyrkki-Irma on minulle tuttu jo vuosien takaa. Rakastan häntä. En usko suhteemme kuitenkaan kestävän, sillä vasen käteni on hänelle kateellinen.
- Naimisissa vasta 13 vuotta...
- Seurustelen entisen Voionmaalaisen kanssa. Uskon suhteen kestävän, kihloihin menossa. Kesällä häät, syksyllä lapsi ja farmarivolvo. Pojan nimi on jo keksitty.
- En seurustele. Voionmaalle ensi vuodeksi laajempi komeiden miesten kiintö, tämän vuoden saldo on aika keho!

**"Työt** jatkuvat suunnitelmien mukaan pääsiäisen jälkeen, huhtikuun puolivälissä. Entä pysytäänkö tällä kertaa aikataulussa?"

Siihen tähdätään, toteaa rakennustyömaasta vastaava **Hannu Alanoja**."

Edellä oleva pätkä on suora lainaus vuoden 2012 Väinö-lehdestä, mutta jo melkein käsitteeksi muodostunut rantasauna lepää edelleen suojapeitteiden alla.

Kapulat ovat pyörineet epäonnisen rakennusprojektin ratkaisuissa jo kesästä 2010 - homma on niin sanotusti hanskassa, ja hanskat hukkuneet jonnekin



pölyisten pressujen alle. Voionmaan opiston koulutuspäällikkö ja rantasaunaprojektin vastaava **Antti Jehkonen**, onko tämä enää edes todellista?

- Tällä hetkellä naapurimme vastustavat saunan rakennusta. Näillä mennään eteenpäin, ei voi mitään. Mikäli saamme luvan jatkaa rakennusta, on sauna pystyssä ensi syksynä.

Niinpä niin. Luulen että olen kuullut tämän ennenkin. ●

Mikäli saamme luvan jatkaa rakennusta, on sauna pystyssä ensi syksynä.

# Onnellisuuden vuosi



**Läimäyttäessäni** oven kiinni 12 vuotta vanhasta Toyota Corollastani huokaisen syvään. Katselen hetken ympärilleni, olen saapunut keskelle metsää. Tulen syksyn merkkejä ei voi havaita vielä ollenkaan, mikä onneksi tarkoittaa kesän jatkuvan vielä hetken aikaa. Käänän vanhan autonromuni ovet lukkoon ja astun askeleen eteenpäin kohti vaaleaa rakennusta. Otteeni haalistuneen ruskeasta Eastpakin repusta kiristyy huomaamattani askeleideni johdattaessa minua kauemmas parkkipaikalta.

Onko siitä tosiaan jo yhdeksän vuotta? Yhdeksän pitkää vuotta siitä, kun viimeksi istuin koulun penkillä? Yhdeksän pitkää vuotta töissä kaupansetänä lähikaupan lihatiskillä?

Katson kelloani, joka näyttää vielä aivan liian vähän. Olen ajoissa. Ei kuulosta samalta kuin koulunkäyntini viimeksi ammattikoulussa. Ketään ei näy missään. Rakennuksen nurkalla on terassi, jonka sivussa lukee "Huominen". Istuudun terassilla olevalle penkille odottamaan ja tappamaan aikaa ennen kuin on aika mennä sisälle.

Kuuntelen jokaista maantieltä kuuluvaa moottorin ääntä, jos vaikka jokin niistä äänis-

tä kääntyisi soraiselle tielle kohti minua. Yksi ääni alkaakin voimistua ja ei kavaakaan, kun näen moottoripyörän kaartavan soratieltä kohti parkkipaikkoja, kohti Corollaani.

Mustanharmaa Kawasaki parkkeeraa aivan parkkipaikan perimmäiseen nurkkaan. Käänän katseeni nopeasti takaisin terassilla roikkuviin punaisiin kukkiin ja jatkan moottorin äänien kuuntelemista.

- Moi, sanoo iloinen ja kirkas ääni yhtäkkiä aivankorvanivierestä.

Vieressäni seisoo pitkä ja kaunis ruskeaverikkö, joka pitää kainalossaan moottoripyöräkypärää. Tuijotan naista hiukan hölmistyneenä hetken aikaa, mutta kerään nopeasti itseni.

- Moro. Olitko se sä joka tuli tuolla Kawasakilla juuri tänne?

Nainen nyökkää hymyillen ja istuu tuu viereeni.

- Käytin siihen viimeisetkin rahani, hän naurahtaa ja heittää pitkät jalkansa ristiin pöydälle.

- Eikö täällä ole vielä ketään muita? Luulin, että täällä olisi vaikka ketä, mutta me taidetaankin olla ainoat, jotka haluavat olla paikalla varmasti ajoissa.

Hymähdän vastaukseksi ja yritän vaihkaa tutkia naista katseellani. Hänellä on päällään pelkästään mustaa. Mustaa päästä varpasiin. Pian paikalle alkaa valua enemmän väkeä.

- Tule! hän huutaa hymyillen juosten jo pitkällä edelläni.

Tuo nainen on hullu, mietin itsekseni nauraen. Niin hullu, että joka kerta hänet nähdessäni tunnen sydämeni pumppaavan yhden ylimääräisen lyönnin. Niin hullu, että tunnen adrenaliinin virtaavan suonistani hänen seurassaan. Lähdän juoksemaan naisen perään. Haluan saada hänet kiinni. Hän on kuitenkin jo ehtinyt juosta pois näkyvistäni.

Pysähdyn salaisella rantasaunalla ja etsin naista katseellani jokaisen puun ja pensikon takaa. Lähdän kävelemään kohti rantakiviä. Hänen on oltava siellä. Hän on aivan varmasti siellä. Istuudun sanattomana kivelle naisen viereen katsomaan maisemaa. Ilma on viilennyt, puiden lehtien väri muuttunut, kesä vaihtunut syksyksi.

**Kirjoittaisinko rakkaudesta?  
Siitä ainakin tiedän.**



omaan lehteen. Yritän keskittyä, mutta pääni lyö tyhjää. Kuulen ajatuksisani vain sanat "pari kuukautta enää". Tuntuu haikealta jo nyt. Tuijotan uudelleen tyhjää paperia. Se huokuu vieläkin valkoista.

Sekoittaako rakkaus pään? Kirjoittaisinko rakkaudesta? Siitä ainakin tiedän. Kirjoita siitä mistä tiedät, niin he aina sanovat.

## Pysähdyn salaisella rantasaunalla ja etsin naista katseellani jokaisen puun ja pensaikon takaa.

Valmistumisen jälkeen en häntä enää nähnyt. Sain heinäkuussa kirjeen, jossa hän kertoi muuttavansa pois. Jonnekin ulkomaille. Vuoden kestänyt rakkaus katkesi. Luulin tätä ikuisiksi. Ilmeisesti ikuisuuskään ei ole varmaa. ●

Sipaisen hiuskiehkuran eteenpäin tuijottavan naisen otsalta nähdäkseni kauniit kasvot paremmin. Siron otsan rypyt siliävät ja pistävän siniset silmät kääntyvät minuun. Tätä hetkeä olen odottanut siitä asti, kun näin hänen moottoripyöränsä kääntyvän koulun parkkipaikalle. Ei puhetta, ei ääniä. Vain katseeni hänen katseessaan. Vain tämä hetki.

Herään seuraavaan aamuun onnellisena. Kiirehdin ulos Puukstaavin asunnostani kämppikseni vielä jäädessä nukkumaan, vaikka kello on jo melkein yhdeksän. Juoksen alaluokkaan ruokalan kautta napaton mukana pienen palan ruisleipää. Tänään en tarvitse kahvia, ajattelen. Luikahdan pikaisesti alaluokan ovesta lähimmälle vapaalle penkille kuuntelemaan rehtorin opetusta. Opiskelijakollegani hymyilevät minulle hyvät huomenet.

Elämäni onnellisin vuosi on mennyt nopeasti. Kevään koittaessa tunnen itseni onnellisemmaksi kuin koskaan. Elämä on täydellistä. Vietän päiväni opiskellen ja iltani koulutovereiden kanssa.

Aina, kun on aikaa, olen hänen kanssaan. Hänen kanssaan vietetty aika ei ole edes verrattavissa muuhun aikaan. Se on jotain uniikkia.

Tiedän hänen tuntevan samoin. Hän on sanonut. Voisin käyttää jokaisen ylimääräisen sekunnin katsoen hänen kanssaan televisiota tai nukkuen hänen kanssaan. Hänet haluan omakseni.

Eräänä kevään ensimmäisistä aamuista kirjoitan asunnossani lehtiartikkeliä koulun

Haluan elämältä jotain suurempaa. Tunnen itseni kahlituksi täällä. Olen pahoillani, luulin tämän kestävän läpi elämän. Mutta kyllä sä tunnet mut. Oon se tyttö, joka rakastaa vauhtia ja ajaa moottoripyörällä. Mua ei voi sitoa yhteen paikkaan. Muutan pois täältä. Pois Suomesta. En voi ottaa sua tai ketään mukaan, vaikka haluaisinkin. Tämä vuosi on ollut elämäni rakkauden vuosi. Kaikin puolin. Rakastin sitä paikkaa, sitä koulua ja sen ihmisiä. Sen aikaa kun sitä kesti. Vuosi meni äkkiä ja nyt on aika vaihtaa maisemaa. Me tulemme vielä näkemään, tiedän sen.

Säkin tiedät.

## Blame the Hound rokkasi Voionmaan juhlakansalle

TEKSTI PIA-MARIE RAUHALA  
KUVA PETRI ANTILA

Voionmaan ikioma bändi **Blame the Hound** teki ensiesiintymisensä opiston tapaamisjuhlissa 5. joulukuuta 2012. Rokkaava muusikkokvartetti lunasti lupauksensa yleisöä miellyttävästä musiikista, ainakin villisti tanssahtelevaa kuulijakuntaa katsoessa.

Cover-biisit raikasivat alun Neil Youngista myös suomenkieliseen tanssimusiikkiin. Kun solisti **Juhana Sarkki** veisasi Leevi and the Leavingsia, kuorolaulu alkoi melkein jo sattua korviin. Vasta ensimmäisen esiintymisen harjaantumattomuuden bändi korvasi mukaansatempaavalla meiningillä ja iloisella asenteella.

Hyvä homma, pojat!



Bändiin kuuluu Juhana Sarkin lisäksi myös kuvatoimittajat Heikki Kiiski ja Antti Nieminen sekä kitaristi Sami Lehti.

# Tarinankertomisen tarve teki Ohtosesta tu-toimittajan

TEKSTI MIITTA JÄRVINEN

**Pasilan** Roberts Coffeen nurkka-sohvalla istuu tummansiniseen neuleeseen pukeutunut, huolettoman huoliteltu leveäharteinen mies. Hän tervehtii minua iloisella hymyllä. Kiedon kaulahuivia kaulastani selitellen harhailuani asemahallissa. Haen tärisevin käsin kupin teetä ja soperran Mauri Kunnas –vihkoa esiin kaivaessani tämän olevan ensimmäinen haastatteluni ikinä. Rentoudun kuitenkin hieman huomattessani, että Kimmo Ohtonen on puhelias ja varsin sympaattisen oloinen kaveri.

MIKKO NIKKINEN, STORYMAKERS



”Ei kukaan tykkää täydellisistä ihmisistä.”

## Pikkulintujen pelastaja

Kolmikymppinen Ohtonen on ehtinyt tehdä paljon. Muun muassa opiskella Voionmaalla. 11-vuotiaaksi pikku Kimmo pelasti pikkulintuja ja tarkkaili takapihan rusa-koita Keravalla, huone täynnä eläinmaailman karhujulisteita. 15-vuotiaana Kimmo pelasi jalkapalloa ja kuvaili kavereidensa kanssa jalkapallovideoita, urheilulukiossa myöhemmin sketsejä ja abivideoita.

- Tarinoiden kertominen on aina ollut mulle se juttu. Oon kirjoittanut aina kaikenlaista, ja kiinnostuin visuaalisesta kerronnastakin jo varhain. Vaarini oli näyttelijä ja hänen kanssaan tuli katseltua paljon Suomi-leffoja ja käytyä teatterissa. Tykästyin kuvaan ja tarinan kertomiseen kuvien kautta.

Armeijankäytyään Ohtonen muutti Tampereelle omilleen ja aloitti radio-  
linjan Voionmaalla. Hän miettii to-

*Ohtosen Savonlinnasta alkanut uimareissu päättyi Lappeenrannan satamaan, missä oli iso joukko kannustajia odottamassa. Norppauinti keräsi norpile yli 130 000 euroa ja 489 uutta kummaa.*

vin, kun kysyn mitä Voionmaa ensimmäisenä tuo mieleen.

- Voionmaa oli semmonen itsenäistymisen aika. Siellä rupes kunnolla miettiin, että mitä sitä haluaa tehdä elämässä. Moni lähtee varmaan Voionmaalle juuri sen takia, etsiin vähän itseään ja sitä omaa juttuaan.

Ohtoselta saa kiitosta erityisesti opiston henkilökohtainen lähestymistapa haastattelujen ja juttujen tekemiseen. Opettaja **Timo Ruusuvoori** kannusti oman persoonan ja tyylin löytämiseen ja jousti opinnoissa, kun Ohtonen pääsi äitiyslomasijaiseksi Lahden Radio 99:ään joulun alla ja jatkoi työskentelyä siellä keväällä.

Kuulijakunnan keski-ikä oli 45-65, ja viisikymmentiset omat suorat lähetykset kolmesti viikossa laitoivat toimittajanalan hikoilemaan. Kokemus oli tehokas koulu siitä, miten ohjelmaa täytyy tehdä itseä vähemmän koskettavistakin asioista. Ja soittaa humppaa, jos niin vaaditaan.

## Nöyränä muttei nöyristellen

Voionmaan jälkeen Ohtonen lähti Manchesterin yliopistoon opiskelemaan tv-dokumenttia ja sosiologiaa kolmeksi vuodeksi. Nuori mies pääsi pian työharjoitteluun, kesätöihin ja siitä vakituisen työhön. Ohtonen uskoo, että suomalainen sopiva nöyryys ja korkea työmoraali yhdistettynä brittiläisiltä omaksuttuihin small talk-taitoihin auttoivat erottumaan työnhaussa paikallisista.

Myöhemmin Tonight with Trevor McDonald -ohjelmaan työllistynyt Ohtonen ei enää Suomeen kaivannut, mutta kun Yle syksyllä 2009 haki juontajaa Puoli Seitsemään, laittoi hän kuitenkin hakemuksen menemään. Kutsu työhaastatteluun saavutti miehen työmatkalla Abu Dhabissa.

- Mietin mitä tehdä, jättää vakityö ja lähteä koittamaan uutta vai jäädä tuttuun ja turvalliseen Englantiin. Päätin koittaa seikkailua ajatellen, että voin aina palata Britteihin.

Ohtonen sanoi hyvästit työlleen ja ystävilleen Manchesterissa ja muutti Suomeen.



Illoinen norppamies Kimmo Ohtonen, taustalla nykyinen työpaikka Pasilan Yle.

Kulttuurishokki oli melkoinen, mutta työ Ylellä auttoi sopeutumaan.

Työn huonoja puolia udellensani toimittaja katsoo ulos aurinkoiseen pakkasilmaan silmiään siristäen.

- Välillä... Vieläkin se semmoinen, että puhutaan pelkästä asiasta, pitäisi olla enemmän rohkeutta katsoa ihmisen sisään. Monesti tunteista kertomisen katsotaan Suomessa olevan sama kuin viihteellistyminen, mutta se on ihan puppua. Tunteetkin on infoa, tunne ja tieto voi elää symbioosissa.

"Olla se pikkupoika, joka futisreenien jälkeenkin jää potkimaan palloa seinään."

#### Vuoden tv-teko

Vuonna 2012 mies toteutti saunan uintireissulla saamansa idean: hän ui Saimaan päästä päähän, yhteensä 135 kilometriä.

- Syksy tuli silloin ihan yhtäkkiä, ja vesi oli loppumatkasta enää 15-asteista. Kyllä siinä vähän mietti, että kestääkö paikat.

Norppauinnin tavoitteena oli kerätä varoja saimaannorpan suojelutyöhön, ja lah-

joituksia tulikin kiitettävä määrä. Hyväntekijän tempaus palkittiin vuoden tv-tekona Kultainen Venla 2012 –palkinnolla.

Keväällä luontotoimittaja on mukana norppien pesälaskennoissa yli 120 muun vapaaehtoisen kanssa. Valmistella on myös syksyllä Ylellä esitettävä kymmenosainen luonto-ohjelma.

Tuntuu, että rennon asialliselle Ohtoselle kaikki on aina ollut selvää ja varmaa. Mies tunnustaa kuitenkin painivansa edelleen ajoittain epävarmuuden ja itsekriittisyyden kanssa. Itseluottamus on kuitenkin kasvanut vuosien saatossa.

- Ennen kaikki oli hirmu suorittamista, mutta nyt oon oppinut nauttimaan hetkestä piiskamatta itseäni koko ajan. Yli-itsevarma ei kuitenkaan pidä olla. Mun mielestä semmonen jenkkien "Usko itseesi!" -tematiikka ei oo paras. Ensin pitää pystyä myöntämään oma epävarmuus ja heikkoudet, sitten vasta voi rakentaa itsevarmuutta. Kunnianhimo ja röyhkeys, ei... tärkeämpää on se, että on jotain annettavaa.

Itsekriittisyys on Ohtosen mielestä voimavara, tiettyyn rajaan saakka. Kukaan ei ole koskaan valmis, varsinkaan alati muuttuvalla media-alalla. Tärkeintä on intohimo.

- Uskon, että ihan pienet jutut voi olla se ratkaiseva tekijä. Halu oppia ja ymmärtää, ottaa selvää. Olla se pikkupoika, joka futisreenien jälkeenkin jää potkimaan yksin palloa seinään.

#### Tylsä täydellisyys

Lähtiessämme kahvilasta paljastan jännittäneeni tapaamista, vaikka varmaan sen on huomannut sanomattakin. Ohtonen jatkaa aiheesta liukuportaissa alas asemalaiturille.

- Se jännitys, sitä ei kannata pelätä. Kyllä muakin jännittää. Varsinkin ennen suoraa lähetystä sitä miettii, ettei lipsauta jostain hölmöä.

Onko joskus käynyt niin?

- Ai että onko, mies nauraa.

- Mutta ei kukaan tykkää täydellisistä ihmisistä. Semmoisista, jotka vaan hymyilee täydellisen valkoista pepsodenthymyä eikä koskaan mokaa tai puhu hölmösti.

Punatakkinen norppamies haluaa hyvästiksi. Junassa keksin, mitä kaikkea olisin vielä halunnut kysyä. Muistan myös, etten ole syönyt aamukahdeksan jälkeen mitään. Silti hymyilyttää – en ehkä mokannutkaan. Tai jos mokasin, niin hyvä niinkin. ●

# Domen elokuvaohje: Hyvä tarina työllistää kaikki

KRISTA LUOMA



- Onnellisesta lapsuudesta ja surkeasta nuoruudesta syntyy hyvää taidetta. Kun sielussa on jotain rikki, syntyy jotain hyvää, kertoo Dome Karukoski.

TEKSTI HANNA TUULONEN

**Parasta** täällä on se, ettei oppilais-sa näy vielä turmioitumista tai katkeroitumista. He ovat tuoreita, motivoituneita ja lahjakkaita, Dome kertoo innostuneena.

Thomas "Dome" Karukoski tuli opistolle pitämään hauskaa. Viikon ajan hän majoittui asuntolassa ja vietti aikaa oppilaiden kanssa. Dome, yksi Suomen tunnetuimmista elokuvaohjaajista, piti syksyllä 2012 viikon kurssin opiston elokuvakoulun opiskelijoille. Opetuksen valokeilassa oli tarinan kerronta.

- Parasta on lyhyt kerronta! Hyvä tarina työllistää kaikki: tuottajat, näyttelijät, kuvaajat, valomiehet ja leikkaajat. Jokaisen tarinan tärkein kohta on käännekohta, joka rikkoo ennalta-arvattavuutta. Se voi olla naurua, pelkoa tai surua. Käännä vie tarinan uusille urille, luettelee Dome.

Kurssin aikana Dome halusi antaa oppilaille mahdollisuuden tutustua työmarkkinoihin. Ensimmäisessä tehtävässä oppilaat jaettiin ryhmiin ja jokainen ryhmä teki käsikirjoituksen minuutin mittaiselle lyhytelokuvalle tai mainokselle. Yllätyksenä tuli

se, että valmiit käsikirjoitukset vaihdettiin ryhmien kesken.

- Työelämässä ohjaajat harvoin toteuttavat omia käsikirjoituksiaan. Elokuvan ja mainoselokuvien tekeminen on ryhmätyötä, jossa jokainen tekijä omalla panoksellaan ja osaamisellaan tekee annetusta käsikirjoituksesta entistä paremman, pohjustaa viikon toinen vierailuva opettaja, käsikirjoittaja Ilkka Ruotsalainen.

## Pelkoa ja keskinkertaisuutta

Dome painottaa, että työn ja työkuoppa-paneiden arvostaminen on tärkeää, sillä kukaan ei ole koskaan kenenkään yläpuolella. Keskinäisen kunnioituksen lisäksi Dome arvostaa myös ajoissa töihin tulemistä.

- Et sä voi tulla töihin silloin, kun työt alkaa. Sun pitää olla valmis silloin, kun työt alkaa!, Dome neuvoo.

Ilkan ohje puolestaan on, että melko hyvään ei pidä koskaan tyytyä.

- Pelko rajaa kaikkea ja keskinkertaisuudesta pääsee eroon pelkoa kohti menemällä. Taiteessa tämä pätee aina. Pelko antaa mahdollisuuden siihen, että kateelliset kilpailijat lyö sua. Ja kun sä vielä lyöt ite itsees, niin sä oot pohjalla, Ilkka ja Dome pohtivat yhdessä.

Christopher Nolanin Batmanista tuttu *Why do we fall? So that we can learn to pick ourselves up* on korniudesta huolimatta Domen mukaan hyvä ohje nuorille tekijöille.

Työkavereiden arvostamisen lisäksi Dome painottaa myös itsensä arvostamista. Hänen mukaansa on ensiarvoisen tärkeää oppia tuntemaan itsestään mitä, mikä ja kuka on.

- Hienoissa asioissa näkyy osa sua. Älä piilota sitä, vaan ota ja anna kaikki. Se, ku-

"Kaikki, joilla on tarpeeksi intohimoa ja tahtoa, saa mahdollisuuden."

ka sä olet, on merkittävässä roolissa sen suhteen, otetaanko sua töihin vai ei, Dome kertoo.

- Suomi on pieni maa. Kaikki, joilla on tarpeeksi intohimoa ja tahtoa, saa mahdollisuuden. Jos on unelmia, niistä kannattaa puhua mahdollisimman monelle, koska silloin tulee lisää tilaa toimia, Ilkka neuvoo.

### I did all I could

Domen oma itsetuntemus tuntuu olevan kohdallaan, sillä ohjaajan työn ulkopuolella hän kertoo olevansa humanisti, hyväntekijä, ajattelija ja seikkailija.

- Kun olen 85-vuotias haluan pystyä sanomaan, että I did it all. Aika missikisavastauksiahan nämä kyllä on, Dome nauraa.

- Et sä voi koskaan sanoa, että teit kaiken. Se ei ole sun kohdalla mahdollista, Ilkka kuittaa Domelle.

- No okei. Haluan pystyä sanomaan, että I did all I could. Tällä alalla saa paljon erilaisia kokemuksia ja toivon, että mä saan tehdä tätä työtä niin kauan kuin hommia riittää, Dome jatkaa.

Seuraavan viiden vuoden tavoitteet ovat Domelle selkeät.

- Mä haluan vain olla hiton paljon parempi ihminen. Olisi kamalaa kuulla vuosien päästä, että mä olen edelleen ihan sama jätkä, kuin mitä mä olin viisi vuotta sitten, Dome pohtii.

"Onhan mut palkittu aiemminkin, joten mä tiedän miltä se tuntuu. Ei aplodeihin kyllästy koskaan."

- Ja Canneshan on tietysti se iso juttu! Olsi kiva olla joskus siellä palkittuna tekijänä. Tämä on kuitenkin toive, ei tavoite. Ei aplodeihin kyllästy koskaan, Dome kertoo pieni hymy huulillaan. ●



Dome Karukoski ohjaa Samu Uutelaa elokuvassa Tummien perhosten koti.

ANTTI NIEMINEN



Risto Astikainen ja herne

HANNA TUULONEN



Petri Kotwica

## Totuus tulee ammattilaisen suusta

**Dome Karukosken** lisäksi opistolla vieraillee kourallinen muita oman alansa huippuja opettajina ja luennoitsijoina.

Useana vuonna opistolla vierailut toimittaja **Risto Astikainen** työskenteli pitkään Yleisradiossa dokumentaristina ja käsikirjoittajana. Uransa aikana hän on tehnyt yli 300 ohjelmaa. Jo eläkkeellä oleva Astikainen on luentonsa aikana kuin hyväntahtoinen pyörremyrsky: sanomalehdet sinkoilevat ympäriinsä ja kengät lähtevät jalasta. Kannustus ja opastus toimittajan työhön on vertaansa vailla.

Teatteritaiteen maisteri **Jussi Vatanen** luennoi opistolla näyttelijän työstä. Myös Mr. Mallorca -hahmosta ja Napapiirin sankarit -elokuvasta tunnettu Vatanen sai opiston naisopiskelijoissa aikaan joukkohysteriaa heti alkusyksystä. - Aah, ihanaa, iik, Vatanen tulee tänne!, moni huokaa ja hihkuu, kun Vatanen nimi mainitaan.

Elokuvaohjaaja ja käsikirjoittaja **Petri Kotwica** kertoi luennollaan avoimesti äitinsä alkoholismista, isättömyydestään ja siitä, kuinka hän lukiossa näki opettajan tapettavan lapiolla. Vaikeat kokemukset heijastuvat synkkinä aiheina Kotwicin kolmessa tunnetussa elokuvassa Koti-ikävä, Musta jää ja Rat King.

Yhdeksi Suomen kuunnelluimmista radiojuontajista **Mikko "Peltti" Peltola** nousi Radiomafian ja Yle X:n ohjelmien kautta. Nykyisin Peltti nähdään Yle 2:n Erätulilla ohjelmassa. Opistolla pidetyn avoimen luennon lisäksi Peltola veti radio- ja tv-linjalaisille viikon mittaisen kurssin radiotyöstä. Eräs opiskelija kertoo, että hänellä oli mahdollisuus lähteä Japaniin lomalle. Peltsin opetusjakso osui kuitenkin samalle viikolle ja Japaniin matka jäi tekemättä.

# Anja valloittaa Voitsin keittiön

TEKSTI EEVA PAJUNIEMI

KUVA HEIKKI KIISKI

**Voionmaan** opiston keittiö saa uuden emännän helmikuussa 2013, kun soppakauha siirtyy Pia Heiskaselta uudelle yrittäjälle, ylöjärveläiselle Anja Honkaselle.

Anjalla on pitkä keittiöhistoria. Aiemmin hän on toiminut muun muassa Ruoveden kunnalla ruokapalvelupäällikön sekä Fazer-Amicalla ravintolapäällikön tehtävissä. Opiskelijoiden ruokkimisesta on kertynyt kokemusta Kurun metsäoppilaitoksen ja Tampereen yliopiston keittiöistä.

Viimeiset puolitoista vuotta Anja on toiminut pienyrittäjänä kotikylällään Ylöjärven Kurussa, missä pyörittää legendaarista lounasravintola Vänrikkiä. Helmikuussa Vänrikin liiketoiminta laajenee Voionmaan opistolle.

-On mukavaa palata opiskelijaravintolaan, Anja kiteyttää. -Vähän jännittää, mutta olen luottavaisin mielin.

## Mistä on hyvä kouluruoka tehty?

Kohtaavatko opiskelijoiden toiveet ja suurkeittiön realiteetit toisensa? Kelpaavatko nykyuorille vain herkut? Vastaus tulee kokeneen keittiöntädin varmuudella.

-Nykyään opiskelijat toivovat erikoisempia ruokia kuin ennen, makuja maailmalta. Se tuo mukavaa vaihtelua perusruokaan. Myös kasvisruokia pyydetään paljon, ja ne ovat lähellä minunkin sydäntäni.

Anja nimeää omaksi suosikkiruokseen kouluruokainhokkien kuninkaan, ne pe-

lätyt jauhemaksapihvit. Samaan hengenvetoon hän lisää, että kun perusraaka-aineet ovat laadukkaita, on helppo tehdä hyvää ruokaa. Hyvän kouluruoan perusta on tavallinen kotiruoka, mistä useimmat pitävät. Tarkoitushan ei ole kiusata ketään inhokkiruoilla, vaan varmistaa monipuolinen ruokavalio jokaiselle jotakin -periaatteella.

-Pyrin tietenkin ottamaan toiveita huomioon. Antakaa rohkeasti palautetta ja toivomuksia!

## Vihdoin ratkaisu kahvikuppiongelmaan?

länikuinen ongelma Voitsilla on ollut kahvikuppien kuljettaminen ulos ruokalasta, tai pikemminkin niiden jääminen palauttamatta. Anjan ehdotus kuppisodan ratkaisemiseksi on yksinkertainen. Kertakäyttöiset take away-mukit saivat rauhassa jäädä sille tielleen, joskin ympäristönäkölle on silloin otettava huomioon.

Ehkä muutoksen tuulet puhaltavat Voitsillakin, näin alkuun vaikka pahvikahvien muodossa? ●



Anja odottaa innolla helmikuuta.

## Maistiaisilla Vänrikissä

Lounasravintola Vänrikissä käy iloinen puheensorina. Olen myöhään liikkeellä ja lounaspöytä on syöty lähes tyhjäksi. On tilattava jotakin á la carte-listalta.

Ravintola on pieni ja kodikas. Ruoan tuoksu on herkullinen ja annos tulee nopeasti ja olen hieman kauhuissani. Se on valtava. Leike ranskanperunoi- neen ja kasvislisukkeineen on kuitenkin niin hyvää, että saan kuin saankin kaavittua lautasen tyhjäksi.

Jos tuleva kouluruokamme on puoliksi- kaan näin hyvin tehtyä, kannattaa Voitsille tulla opiskelemaan vaikka pelkän sapuskan vuoksi.

Keittiöntätimme premium-luomuksiin voi käydä tutustumassa lounaskahvila Vänrikissä.

Kauppatie 4, Kuru. Avoinna ma-pe klo 8-15, la 11-15 (lounas klo 11-14). Puh. 03-4733 3355 [www.vanrikki.fi](http://www.vanrikki.fi)

# Banaani ja pillimehu yliopistolla

TEKSTI HANNA TUULONEN

KUVA MARJAANA JUUKOLA

**Meillä** lehtitoimittajaopiskelijoilla on mahdollisuus suorittaa Tampereen yliopistolla journalistiikan ja viestinnän perusopinnot. Avoimen yliopiston kurssit kuuluvat linjan opetussuunnitelmaan, eikä luentosarjojen ja kirjojen tenttiminen voisi olla enää helpompaa.

Luennoilla istuminen alkaa kuitenkin puuduttaa ennen pitkää. Onneksi opiston ihanat keittäjätädit pakkasivat meille aina eväät mukaan: sämpylöitä, banaania, pillimehujä ja kerran saimme jopa pussilisen korvapuusteja!

"Päiväkahvit" jaoimme luentosalin ulkopuolella, eivätkä muut opiskelijat koskaan kyselleet touhuistamme. Hymyissä suin istuimme salin eturiviin ja mussutimme vai-vihkaa viimeiset murut pois. Kesken luenton saattoi kuitenkin kuulla kuiskattavan:

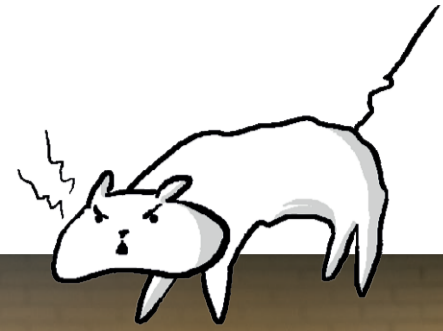
-Hei, onko niitä pillimehujä vielä jäljellä? ●



Eväsretki Tampereen yliopistolla. Kuvas- sa vas. Hanna Tuulonen, Katariina Onnela, Iiris Ollikainen, Marko "Marsu" Korhonen ja Miitta Järvinen.



# Skandinavian Playboy-kissa murisee



TEKSTI MILLA TORNIAINEN  
KUVAT ANTTI NIEMINEN

**Voionmaan** opisto tarjoaa monimuotoiset elinolosuhteet ja medialäheinen maailma koostuu moninaisista elinympäristöistä. Lähietäisyydeltä seurattu kuvatoimittaja Heikki Kiiski tuntee tuttavallisemmin nimellä Hessu. Tämä kissamainen yksilö on yksi aktiivisimmista opistolla elävistä lajeista ja saattaa maukua päivän aikana jopa viisikymmentä kertaa.

Jo puoli yhdeksältä aamulla Hessun voi löytää opiston ruokalasta, jonne laumassa elävät voitsilaiset kokoontuvat. Hessu syö ravinnokseen kinkulla ja meetvurstilla täytettyä sämpylää ja pian hän vetäytyykin takaisin Kipinään. Raikkaan suihkun jälkeen hän varustautuu Playboy-deodorantilla ennen kuin taas jättää pienen kotipesänsä.

Kuljettuaan syvemmälle päärakennuksen uumeniin Hessun deodorantin vaikutus alkaa näkyä. Kaksi levotonta naarasta kiinnostuu Hessun läsnäolosta ja he yrittävät huonolla menestyksellä päästä nipistelemään tätä isoa käytäväkissaa. Hessu ei kuitenkaan lämpene lähentely-yrityksille.

Tähän aikaan vuodesta Väinö-projektin tuottamat kiireet stressaavat monia voitsilaisia ja Hessu on yksi heistä. Matka kohiti illan kuvaustehtäviä on pitkä ja vaarallinen, sillä tylsistyminen voi odottaa nurkan takana. Monet päivän haasteista siir-



Hessu on varuillaan kasvisruoan kanssa.

tyvät arvaamatta huomiselle. Hessu harppoo opiston käytävillä etsimässä kuvaajia ja kuvattavia. Jotkut löytyvät ja toiset taas eivät.

## Kotikissan kuvausretket

Nälkä yllättää silloin, kun ruokaa on saatavilla. Tarkan hajuaistin avulla Hessu tietää, että ruokana on makkarakastiketta ja perunaa, vaikka hän seisoo 15 metrin päässä ruokalasta. Hessu on jokaisen opis-

ton asukkaan kotikissa, eikä hän selviä yhdestäkään ruokalareissusta ilman halauksia.

## Täysikasvuisen Hessun turkki lämmittää onneksi kovillakin pakkasilla.

Ruokalan hellät hetket unohtuvat Väinö-lehden kokouksessa, missä Hessu ärsyttää lajitoiveriaan salakuvauksella. Tilanne jää ainoastaan kovaääniseksi sananvaihdoksi ja samanlaisia kohtauksia voi nähdä opistolla joka päivä.

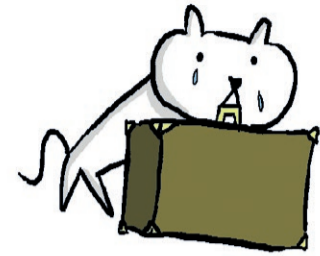
Pitkä odotus palkitaan ja iltapäivällä kuvattavaa alkaa viimeinkin löytyä. Kuvauspaikoille päästäkseen täytyy vaeltaa läpi arktisen pihan. Skandinaavisen auringon alla on pimeää ja kylmää. Täysikasvuisen Hessun turkki lämmittää onneksi kovillakin pakkasilla. Apina-laatikon kuva ja av-linjan haastattelukuvat on hetkessä napattu, ja Hessu voi vihdoin suunnata kulkunsa studiokuvaukseen.

Hämyisessä salissa Hessun innostus pääsee valloilleen ja alfaurosmainen mekkala alkaa kuvaajakumppanin kanssa. Apinointi jää kuitenkin vähemmälle ja kuviakin saadaan otettua, vaikka mallit ovat hukassa. Kun lauman muut jäsenet vetäytyvät omiin kotioloihinsa, Hessu jää vielä valmiutelemaan seuraavan päivän tooga-asukuvauksia. Loppuilta kuluu Väinön kuvien muokkauksessa. Ennen lopullista uupumusta Hessu väsähtää opiston sohvalle ja maukkuu suklaanälkäänsä. ●



Parran alta rapsuttelu saa isommankin kollin kehräämään.

# Tällanen ol' valokuvanäyttely Voionmaalla!



TEKSTI MIITTA JÄRVINEN  
KUVA PETRI ANTILA

**Maanantaiaamuna** Voionmaan päärakennuksen aulassa palloilee tavallista enemmän opiskelijoita. Uneliaasta viikon alun tunnelmasta ei ole tietoaakaan. Nämä kymmenet opiskelijat odottelevat uteliaina muutamien kutsuvieraiden kanssa ovien aukeamista juhlasaliin, missä seinille ja pystytetyille sermeille on nostettu vanhoja, mustavalkoisia kuvia. Kuvien aiheena on Venäjälle menetetty, entisaikojen tärkeä kauppa- ja kulttuuri-kaupunki Viipuri.

-Näyttely ja sen kuvat ovat ainutlaatuisia. Ilta-Sanomien kokoama näyttely **Tällanen ol' Viipuri** on lähtöisin Helsingin Sanomatalosta ja suosionsa vuoksi se kier-

"Täällä on kuva, missä viimeinen viipurilainen lähtee evakkoon."

tää Suomea vuoden ajan. Moni kaupunki haluaa näyttelyä, mutta vain harvat sen saavat kovan kysynnän vuoksi, kertoo Voionmaan rehtori **Pasi Salmikallio** näyttelyn avajaispuheessa.

## Ennennäkemättömiä otoksia

Voionmaa onkin kenties ainoa paikka Pirkanmaalla, missä saadaan nauttia tunnelmallisista Viipuri-kuvista 1930-luvun suomalaisesta kultakaudesta talvi- ja jatkosodan aikaan, aina Viipurin ensimmäisiin neuvostovuosiin 1950-luvulle saakka.

-Tänne on koottu hieno kansallinen kertomus Viipurista. Se oli Suomen kansainvälinen kaupunki, vilkain ja aktiivisin, täynnä taidetta ja modernuutta. Sitten tuli sota, ja Viipuri katosi. Täällä on kuva, missä viimeinen viipurilainen lähtee evakkoon. Sitten on tuntemattomampi Neuvostoliiton aika, josta ei koskaan ennen tätä näyttelyä ole ollut kuvia julkisuudessa. Näytte-



Viipuri keräsi katsojia laidasta laitaan.

# Muistoja seitsemältä vuosikymmeneltä

TEKSTI RIITTA JOKINEN

Rajantakaisesta Karjalasta kotoisin oleva **Tuomo Vuojolainen** ja **Saara Vuojolainen** ovat saapuneet näyttelyyn Tampereelta. He kulkevat hiljalleen Viipurin kulta-ajoista kertovan osuuden kuvalta kuvalle ja ihastelevat kaupungin siisteyttä ja ihmisten iloisia ilmeitä.

- Tähän näyttelyyn saapuminen oli karjalaispojalle itsestäänselvyys, toteaa Tuomo Vuojolainen painokkaasti. Hän toimii aktiivisesti Tampereen Karjala-seurassa ja on sen hallituksen jäsen.

Ennen sotia otettujen kuvien jälkeen ovat vuorossa sodan tuhoista ja taisteluista kertovat kuvat.

- On aina niin masentava näky nähdä se hävitetty hieno kaupunki. Minä en ole Viipuria kukoistuksessaan nähnyt muuta kuin kuvista, mutta karjalaisena asia koskettaa erittäin paljon, Vuojolainen toteaa.

"On aina niin masentava näky nähdä se hävitetty hieno kaupunki."

- Viipurissa asuneet tuttavani ovat kertoneet, miten ihana kaupunki se oli. Niin kansainvälinen ja iloinen, jatkaa Saara Vuojolainen.

- Eniten harmittaa, että rajaseuduilta kaikki maatilat tuhottiin, kotiseudultankin, huokaisee Tuomo Vuojolainen.

## Pyöreä torni ja Popeda-autoja

Sodan jälkeen suomalaisten oli mahdollista vierailta Viipurissa vasta vuonna 1958. Sen jälkeen joillekin vanhoilla kotikulmilla käymisestä tuli suorainen harrastus. Näin on myös Saara ja Tuomo Vuojolaisen kohdalla.

- Pyöreän tornin ravintola tässä torin laidassa on ravintolana edelleen, olen Neuvostoliiton aikankin käynyt siellä syömässä. Ja olen tässä Viipurin ympäristössä liikunut muutenkin. Täällä on lähellä sellainen pitäjä kuin Johannes, siellä on suomalaisten kunnostama sellutehdas.

Seuraavassa kuvassa neuvostosotilaat poseeraavat auton ympärillä.

- Tuossa kuvassa on Popeda. Se on Voitto, voiton kunniaksi valmistettu, hyvä auto sen ajan autoksi. Valuuttapulan vuoksi saimme näitä vain rajoitetusti.

Venäjää taitava Vuojolainen katsoo seuraavaa kuvaa.

- Tässä julisteessa lukee: Tervehdys suuralle Stalinille!

Pariskunta jää katsomaan kuvaa, eikä kummallakaan tunnu olevan enää saottavaa.

ly avaa monia näkökulmia Viipuriin, pohdii Voionmaan valokuvauslinjan opettaja **Hannu Sinisalo**.

## Tunnelmasta toiseen

Näyttelyn kuvat on kerätty useiden tahojen yhteistyönä. Mukana on museoista kerättyjä, Puolustusvoimien kuvakeskuksesta saatuja, **Aukusti Tuhkan** ottamia ja valtion omia valokuvia. Kuvista välittyy selkeästi ja kaunistelematta kullakin aikakaudella vallinneita tunnelmia. Kulta-ajan kuvat 1930-luvun iloisista, liikkuvista ihmisistä ja heidän arjestaan hymyilyttävät. Talvi- ja jatkosotaa kuvaavat mustavalko-otokset saavat hymyn hyytymään ja pysähdyttävät ajattelemaan. Neuvostoaajan kuvat herättävät haikeuden ja pienen katkeruuden häivähdyksen, vaikka oma kosketus Viipuriin on oikeastaan olematon, tiedotkin harmittavan vähäiset.

Minkähänlaisia ajatuksia ja tunteita nämä kuvat mahtavat herättää sellaisessa, jolla on ollut Viipuriin läheinen suhde, ja joka on ehkä asunut kaupungissa ennen sotia? ●



## Opettajien suusta kuultua

Saisin sydänhalvauksen, jos pitäisi teidän kanssa olla samassa toimituksessa.

- Pasi Salmikallio lehtitoimittajalinjalaisille

Teistä muutamat on ihan okei-kirjoittajia.

- Pasi Salmikallio lehtitoimittajalinjalaisille

Hyvä homma hei!

- Pasi Salmikallion vastaus melkein kaikkeen

Helvetin hyvä!

- lehtori Pauli Porasen vastaus melkein kaikkeen

En mä oo vihanen, mut mitä helvettiä sä teet!

- Pauli Porasen lempihokema näyttelijöille

Se on helppo nykästä valoa tohon.

- Hannu Sinisalo Photoshoppia käyttäessään

Fotarilla saa aina korjattua, lehteen menee.

- Hannu Sinisalo melkein jokaisesta kuvasta

Heijastin heilumaan!

- Respan Pirjo Johansson

Ei vitumpia.

- Timo Ruusuvuori kysymykseen "mitä kuuluu?"

Pidetään omenan mittainen tauko.

- Timo Ruusuvuori tupakkatauoista

Tuota tuota, pitää mennä selvittämään...

- Tapio Kivirinta, joka käy kysymässä kaiken aina joltakin muulta

Uu, tis is sam veri siriös musik video meiking rait hiör.

- Markus Nieminen musiikkivideon kuvauksissa

Skarppaa, perkele!

- Markus Nieminen



**Mediatyötä** opiskellaan tekemällä paljon oikeita työtilanteita vastaavia harjoituksia. Harjoituksissa käytetään ammattitason teknisiä välineitä. Koulutus päättyy joko itsenäisesti tehtäviin lopputöihin tai työharjoitteluun. Valmennus viestinnän ammattikorkeakoulujen ja yliopistojen valintakokeisiin sisältyy opintoihin.

**Elokuvakoulun**

kolme linjaa tekee tiivistä yhteistyötä harjoitustuotannoissa ja lopputöissä. Kaikki opiskelevat elokuvatyön perustiedot ja -taidot. Lopputyöt ovat yleensä lyhytelokuvia, musavideoita tai tv-dokumentteja.

**Elokuva- ja tv-linjalla** opiskellaan perinteistä elokuva- ja televisiotyötä. Opiskelijat suuntautuvat tuottajan, kuvaajan, äänittäjän tai leikkaajan käytännön työhön. Elokuvadraamaan suuntautuvat opiskelevat lisäksi käsikirjoittamista ja ohjaajan työtä.

**Dokumenttilinjalla** keskitytään dokumenttelokuvaan, tv- ja radiodokumentteihin, teksteihin ja valokuvaukseen sekä käsikirjoittamiseen ja tuottamiseen.

**Elokuvanäyttelijälinjan** painopiste on selkeästi elokuvanäyttelemisen ja -ilmaisun opetuksessa sekä elokuvan harjoitustuotannoissa. Mukana on myös lavateatteria, kuunnelmia ja monologeja. Opetus toteutetaan yhteistyössä Teatterikorkeakoulun avoimen yliopiston kanssa sen suorittaminen tuo 52 opintopistettä.

**Valokuvauslinjan**

opintoihin kuuluvat digikuvaus, digitaalinen kuvankäsittely ja tulostus sekä perinteinen filmityöskentely ja klassinen pimiövedostus. Kuvailmaisuus, dokumenttikuvaus, kuvajournalismi ja taide-, studio- sekä miljöokuvaus ovat linjan keskeistä sisältöä.

Valokuvaalinja on mukana opiston kansainvälisessä yhteistyössä ja opiskelijoiden lopputyöt esitellään valokuvanäyttelyssä kulttuuriravintola Telakalla Tampereella.

**Toimittajakoulutuksessa**

opiskellaan ensin journalistisen työn perusteet ja keskeiset osaamisalueet, minkä jälkeen voi keskittyä joko lehtitoimittajan tai radio- ja tv-toimittajan opintoihin. Nettelehtien tekemistä, uutistyötä ja online-uutisia, sosiaalisen median mahdollisuuksia ja kuvajournalismia opiskellaan kummallakin linjalla.

**Lehtitoimittajalinja** on perinteinen kirjoittavien ja kuvaavien toimittajien valinta, mihin sisältyvät 25 opintopisteen journalistiikan ja viestinnän perusopinnot Tampereen yliopiston avoimessa yliopistossa. Opiskelijat tekevät harjoitusten lisäksi myös julkaistavia juttuja ja lehtiä kuten Väinön yhdessä valokuvaopiskelijoiden kanssa sekä juttusarjan kaupunkilehti Tamperelaiseen.

**Radio- ja tv-toimittajalinjalla** opiskellaan sisällön tekemistä sähköisiin tiedotusvälineisiin toimittajan työn näkökulmasta. Radiotekniikka ja sen käyttäminen opetellaan perusteista lähtien.

Opiskelijat tekevät harjoitusten lisäksi opiston omat radiolähetykset sekä ohjelmasarjoja muille radioasemille, mm. Radio Moreeniin. Videotyötä tehdään nettijulkaisuihin.

**Opiston jälkeen**

opiskelijat sijoittuvat puhelinkyselyn mukaan erittäin hyvin sekä viestinnän jatko-opintoihin että työhön. Viime vuosien perusteella lähes puolet opiskelijoista jatkaa viestintäalan opintojaan Voionmaan jälkeen ammattikorkeakouluissa, yliopistoissa tai ammattitutkinnoissa. Noin kolmannes vastaajista kertoo saaneensa opiston jälkeen viestintäalan työpaikan.

**Hakulomake ja tarkemmat tiedot**

valintahaastatteluista ja opiskelijamaksuista sekä opiskelijoiden tekemiä harjoitus- ja lopputöitä löydät opiston kotisivuilta. Opiston medialinjojen peruutuspaikkoja voi kysyä elokuun ajan.

**Medialinjojen maksut**

540 euroa / kk sisältää asumisen opistolla, ruokailut ja opetuksen

490 euroa / kk sisältää asumisen opistolla siten, että huone luovutetaan tarvittaessa viikonlopuiksi, ruokailut ja opetuksen

450 euroa / kk sisältää ruokailut ja opetuksen

Lisäksi peritään 250 euron ennakkovarausmaksu ennen opintojen aloittamista.

Opintoihin saa Kelan opintotukea samojen periaatteiden mukaisesti kuin ammatilliseen koulutukseen.

[www.voionmaanopisto.fi](http://www.voionmaanopisto.fi)

Katso myös Youtubesta ja Facebookista!

